

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

24. ČÍSLO / XVI. ROČNÍK

9 Kč (12 Sk)

15. ČERVNA 2008

Z obsahu:

Svatý Řehoř Veliký

Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci
28. května 2008
- strana 2 -

Oživé kosti

Chiara Amirante vypráví
o zrodu společenství
Nové horizonty
- strana 4 -

Ze smrti do života

Michaela byla zasvěcena
satanovi, ale pravá láska ji
vytrhla z jeho moci
- strana 6 -

Pocítila jsem moc vzkříšeného Pána

Rozhovor s Michaelou,
která po svém obrácení žije
jako Bohu zasvěcená laička
- strana 8 -

Eucharistický život podle příkladu svatých (4)

P. Stefano,
M. Manelli OFM
- strana 9 -

Jak velkou důstojnost nám Bůh daroval!

Biskup Andreas Laun
- strana 10 -

Církev je apoštolská

Bernhard Speringer
- strana 11 -

Poutní cesta Velehrad -

Svatý Hostýn
- strana 12 -

Přijmi, Svatá Trojice, tuto nejsvětější obětí...

(K článku na straně 9)

Minulou středu jsem hovořil o málo známém církevním Otcí Západu Romanu Melodovi, dnes bych chtěl představit postavu jednoho z největších Otců v dějinách Církve, jednoho ze čtyř církevních učitelů Západu, papeže svatého Řehoře, který byl římským biskupem mezi léty 590–604 a vysloužil si od tradice titul Magnus – Veliký. Řehoř byl opravdu velkým papežem a velkým učitelem Církve! Narodil se v Římě kolem roku 540 v bohaté patricijské rodině z rodu Anicia, který se vyznačoval nejen šlechtickou krví, ale také sepětím s křesťanskou vírou a se službou Apoštolskému stolci. Z této rodiny vzešli dva papežové: Felix III. (483–492), Řehořův prapředek, a Agapet I. (535–536). Dům, ve kterém Řehoř vyrůstal, stál na Clivus Scauri a byl obklopen slavnými budovami, které svědčily o velikosti antického Říma a duchovní síle křesťanství. Jako inspirátoři starých křesťanských citů mu sloužili svým příkladem jeho rodiče Gordián a Silvie, oba uctívání jako světci, a dvě tety z otcovy strany Emiliána a Tarsilia, které žily ve vlastním domě jako zasvěcené panny a nastoupily cestu modlitby a askeze.

Zkušenosti z civilní správy a mnišského života

Řehoř nastoupil záhy kariéru v administrativě podobně jako jeho otec a v roce 572 dosáhl jejího vrcholu, když se stal městským prefektem. Tato funkce, komplikovaná vážností doby, mu umožnila uplatnit široký smysl pro všechny druhy administrativních problémů a získal v ní zkušenosti pro budoucí problémy. Zvláště mu zůstal hluboký smysl pro řád a kázeň: až se stane papežem, podnítí biskupy, aby si při řízení církevních záležitostí vzali vzor z pečlivosti a respektování zákonů vlastních civilním funkcionářům. Tento život ho však nemohl uspokojit a nedlouho nato se rozhodl zanechat civilní kariéry,

Svatý Řehoř Veliký

uchýlit se do svého domu a začít mnišský život a přetvořil rodinný dům na klášter svatého Ondřeje al Celio. Po tomto období mnišského života, života trvalého dialogu s Pánem v naslouchání jeho slovu, mu zůstal trvalý stesk, který se stále a stále objevuje v jeho homiliích: uprostřed oddechu mezi pastorační prací ho vícekrát připomíná ve svých spisech jako dobu šťastné

usebranosti v Bohu, věnovanou modlitbě a ponoření do studia. Tak mohl získat hlubokou znalost Písma svatého a církevních Otců, která mu pak posloužila v jeho dílech.

Nástup církevní kariéry

Ale Řehořovo klauzurní ústraní netrvalo dlouho. Vzácné zkušenosti, které uzrály v civilní správě v období zatíženém

Editorial

Včasný termín Velikonoc posunul slavnost Božského Srdce Páně již na konec měsíce května, ale měsícem zasvěceným tajemství soucitné Boží lásky zůstává měsíc červen. Je to úcta, o které můžeme směle prohlásit, že si ji vyžádalo a zavedlo samo Ježíšovo Srdce a která v Církvi zapustila hluboké kořeny. Ačkoliv podněty k ní vzešly především z tzv. soukromých zjevení, nemá zdaleka charakter nějaké soukromé zbožnosti, nýbrž stala se součástí oficiálního kultu, což je zřejmé nejen z charakteru liturgie, ale také ze skutečnosti, že této úctě jsou věnovány tři papežské encykliky a stala se inspirací pro vznik devíti mužských a devíti ženských řeholních kongregací. K obnově této úcty nás naléhavě vyzývá Svätý otec Benedikt XVI. Nemůže to být však úcta jen zbožně sentimentální, ale úcta velmi aktivní.

Zatímco nás pohled na Ježíšovo otevřené Srdce naplňuje úžasem a hlubokou úctou, toto Srdce při pohledu na člověka je zachváčeno nejhlubším soucitem a milosrdenstvím. Ježíšův soucit pramení z toho, že vidí svého tvora v politováníhodném stavu, který neodpovídá jeho původní důstojnosti, a podněcuje Pánovu všemohoucí dobrotivost, aby mu

pomohla zaujmout opět to místo a tu podobu, které mu podle Božího záměru náleží.

Evangelisté nám na nejnepříjemnějším místě zaznamenali situaci, kdy Ježíš veřejně projevil svůj lidský soucit s člověkem a zasáhl ve prospěch těch, kterých mu bylo tak velice líto. Bylo mu líto zástupů, že jsou jako ovce bez pastýřů, a poslal jim své učedníky, aby jim hlásali radostnou zvěst. Bylo mu jich líto, když viděl, jak jsou utmáčení a skleslí, a dvakrát je zázračně nasýtil ve velkém počtu.

Bylo mu líto matky vdovy, které zemřel jediný syn, a vrátil jí syna živého. Bylo mu líto mnoha slepých, hluchých, ochrnutých, malomocných a především posedlých a osvobodil je od nemoci i od moci Zlého. O tomto svém soucitu mluví působivě i v nejkrásnějších podobenstvích. Všechny Ježíšův božský soucit je součástí jeho rozhodného boje proti odvěkému Nepříteli, který tak těžce škodí jeho milovaným tvorům. Proto přišel, aby i za nejvyšší cenu vyvrátil jeho moc. Svätý Pavel o něm pravě říká: „Nemáme velebněze neschopného soucitu... a s důvěrou přistupujeme k jeho milosrdečnému trůnu.“ Milosrdečný trůn – to je významný obraz,

Pokračování na str. 13

těžkými problémy, styky, které měl v tomto úřadě s Byzantinci, obecná úcta, kterou si získal, přivedly papeže Pelagia k tomu, aby ho jmenoval jáhnem a poslal do Konstantinopole jako svého „apokrisaria“, dnes bychom řekli „apoštolského nuncia“, aby zde podpořil překonání posledních pozůstatků monofyzického sporu a především aby získal císařovu podporu v úsilí odrazit tlak Langobardů. Pobyt v Konstantinopoli, kde se skupinou mnichů opět začal mnišský život, byl pro Řehoře velice důležitý, protože mu umožnil získat z byzantského světa přímé zkušenosti, jak se postavit k problému Langobardů, který pak vystavil jeho schopnosti a jeho energii v letech pontifikátu tvrdé zkoušky. Po několika letech ho papež znovu povolal do Říma a jmenoval svým sekretářem. Byla to svízelná léta: ustavičné deště, řeky vylité z břehů a bída sužovaly mnoho oblastí Itálie i samotný Řím. Nakonec propukl také mor, který si vyžádal četné oběti, mezi nimi i papeže Pelagia II. Klérus, lid a senát byli ve volbě jednomyslní a vybrali za jeho nástupce na Petrově stolci právě jeho, Řehoře. Snažil se odporovat, pokusil se také o útek, ale nezbylo mu nic jiného, než aby nakonec ustoupil. Bylo to v roce 590.

Papežem v obtížných dobách

Nový papež uznal, že taková je Boží vůle, a dal se ihned usilovně do práce. Od počátku dával najevo jedinečnou a jasnou vizi skutečnosti, se kterou se měl vyrovnat, mimořádnou pracovní kapacitu při řešení záležitostí jak církevních, tak civilních, vytrvalou vyrovnanost v rozhodnutích, a to i odvážných, která mu úřad ukládala. O jeho vládě se zachovala obšírná dokumentace díky Registru jeho dopisů (asi 800), ve kterých se odráží každodenní konfrontace s otevřenými problémy, které se valily na jeho stůl. Byly to dotazy, které

Pokračování na str. 12

Oprávněná lítost

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

Líto je mi zástupů.

Nevynechej příležitost vypravit se za Ježíšem. Komu se dostává té milosti, že může být svědkem jeho působení, neměl by litovat žádné námahy, aby využil tuto nenahraditelnou možnost. Podívej se na ty nepřehledné zástupy, které za Ježíšem přicházejí z tak daleka. Nebylo jim zatěžko putovat po neschůdných cestách dlouhé hodiny a přemáhat trpělivě překážky i únavu, jen aby se dostali do Ježíšovy blízkosti. Ježíš vidí nejen to, jak jsou utmáceni, vysílení, ale vidí i jejich vnitřní opuštěnost, hlad a bezradnost a hledá způsob, jak by jim pomohl.

Ježíšovo srdce je pohledem na ně hluboce dojata. Vidí však za těmito zástupy i ty další nekonečné řady těch, kteří přijdou a budou bloudit jako ovce bez pastýře. Potřebují někoho, kdo by se jich ujal, kdo by cítil soucit s jejich bídou tak jako on, kdo by mohl oslovit a ošetřit jednoho každého z nich. Kolik je tu práce, a kolik jí teprve bude! Těch, kteří jsou ochotni přijmout plně Ježíšovo poslání, je zatím dvanáct, a z toho ještě jeden selže. Co se tu dá dělat?

Pán vidí východisko především v modlitbě. *Proste Pána žně!* Začátek každé pastorační aktivity je v modlitbě. Dříve než řekne svým nejvěrnějším: *Jděte a kažte*, vyzývá je, aby prosili Pána. Modlí se tak i sami za sebe, neboť Hospodář potřebuje dělníky, kteří budou v **jeho** duchu a v **jeho** intencích pracovat na **jeho** žních. Ne pro sebe, ne podle svého, ale pro Pána a v zájmu těch utmáčených, vysílených a skleslých zástupů.

Pros Pána, aby i v tvém srdci probudil něco ze soucitu, který dal tak zřetelně najevo. Připoj se k prosbám o tolik potřebné dělníky. Jestliže to se svým soucitěm a svou prosbou myslíš upřímně, měl bys ujistit Pána, že se nebudeš vyhýbat ani vymlouvat, bude-li zapotřebí nejen tvých modliteb, ale i tvého aktivního přispění. Bude to tehdy opravdové ovoce tvé modlitby, jestliže tě vyburcuje k ochotě obětovat také něco ze svého: něco ze svých představ, plánů, něco ze svého majetku, pohodlí a času. Jestliže ti to připadá těžké, snaž se, aby tvůj pohled na potřeby strádajících zástupů nebyl jen náhodný a ojedinelý. Zvykej si trvale porovnávat svou hmotnou i duchovní situaci se stavem

těch, jimž se dostává sotva zlomek toho, co tobě. Snaž se přitom, aby i tvé děti sdílely a prožívaly opravdový soucit s potřebnými na základě tvého příkladu.

Přečti si znovu těch dvanáct jmen. Pán je posílá a oni jdou, protože si ho zamilovali. Nikdo z nich ještě před nedávnem ani zdaleka nepomyslel na to, že by měl být hlasatelem radostné zvěsti. Přišlo to tak nečekaně. Ale oni přijali ten úkol a díky jejich ochotě, obětavosti a věrnosti se nakonec dostala radostná zvěst evangelia až k tobě. Vidíš názorně, že sami ani nejsme schopni docenit význam úkolu, ke kterému nás povolává Bůh. Čím je ve srovnání s tím jakýkoliv okamžitý osobní prospěch, který se tak rád zviditelňuje a prosazuje, třeba na úkor budoucího dalekosáhlého dobra.

Čím těžší připadá takové rozhodování tobě, tím naléhavější by měly být tvé modlitby za ty, kterých se to týká. Nedostatek dělníků nezpůsobuje Pán žně, ale ti, kteří nechtějí vidět a slyšet a kteří váhají. Není se ovšem čemu divit. To, co Ježíš žádá a co za to nabízí, je tak diametrálně odlišné od toho, na co jsme zvyklí a s čím přichází tento svět: *Zadarmo jste dostali, zadarmo dejte!* Takovou změnu smýšlení požaduje ten, který volá dělníky na své pole. Tady se nebude podnikat, zvyšovat zisky ani budovat kariéra a popularita, ale bude třeba nezištně rozdávat z Božích darů, které jim Pán svěřuje, aby je nesli *ztraceným ovcím*, vrátili jim zdraví a život a *vysvobozovali je z moci Zlého*. Mají ohlašovat příchod Božího království nejen svým slovem, ale celým způsobem svého života. Nemohou ohlašovat království, které je jim cizí. Jeho hodnoty a jeho zákony musí nejdříve dokonale zavládnout v jejich srdci.

Co se stane, jestliže Pán zavolá jménem i tebe? Chceš předem vyloučit možnost *opustit všechno a jít za ním?*

Co když najednou povolá tvé dítě? Odmítáš, anebo připouštíš, že by jeho jméno mělo být připsáno do seznamu *dělníků či dělnic*? Jsi připraven při takovém rozhodování nedělat nátlak ani nebýt překážkou a mít na zřeteli nejen sebe a své perspektivy, ale i zoufalou situaci těch, kteří jsou ve stále rostoucím počtu *jako ovce bez pastýře?*

Pane, ty jsi síla všech, kdo v tebe doufají, nepřestávej nám pomáhat svou milostí, abychom plnili tvou vůli.⁽¹⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Ze vstupní modlitby

Liturgická čtení

1. čtení – Ex 19,2–6a

Když přišli synové Izraele na sinajskou poušť, utábořili se na poušti. Izrael se tam utábořil před horou. Mojžíš vystoupil k Bohu a Hospodin na něj zavolal z hory:

„Tak řekneš Jakubovu domu a oznámíš synům Izraele: Sami jste viděli, co jsem udělal Egyptanům, jak jsem vás nesl na orlích křídlech a dovedl vás k sobě. Nuže, budete-li mě skutečně poslouchat a mou smlouvu zachovávat, budete mým vlastnictvím mezi všemi národy, neboť mně patří celá země. Budete mi královstvím kněží a svatým lidem.“

2. čtení – Řím 5,6–11

Bratři! Kristus v ten čas, když jsme ještě byli slabí, zemřel za bezbožníky. Vždyť sotva kdo položí život za spravedlivého – možná za dobrého se ještě někdo umřít odhodlá. Ale Bůh dokazuje svou lásku k nám tím, že Kristus umřel za nás, když jsme byli ještě hříšníci. Tím spíše tedy budeme zachráněni skrze něho od hněvu teď, když jsme ospravedlněni jeho krví. Neboť jestliže jsme byli s Bohem usmířeni smrtí jeho Syna v době, kdy jsme s ním byli ještě zneprátení, tím spíše – po usmíření – budeme zachráněni jeho životem. Ba ještě více! Smíme se i chlubit Bohem skrze našeho Pána Ježíše Krista, protože skrze něho se nám nyní dostalo usmíření.

Evangelium – Mt 9,36–10,8

Když Ježíš viděl zástupy, bylo mu jich líto, protože byli vysílení a skleslí jako ovce bez pastýře. Tu řekl svým učedníkům: „Žeň je sice hojná, ale dělníků málo. Prosťte proto Pána žně, aby poslal dělníky na svou zeň!“

Potom si zavolal svých dvanáct učedníků a dal jim moc nad nečistými duchy, aby je vyháněli a uzdravovali každou nemoc a každou chorobu. Jména těch dvanácti apoštolů jsou tato: první Šimon, zvaný Petr, a jeho bratr Ondřej, Jakub, syn Zebedeův, a jeho bratr Jan, Filip a Bartoloměj, Tomáš a celník Matouš, Jakub, syn Alfeův, a Tadeáš, Šimon Kananejský a Jidáš Iškariotský, který ho pak zradil.

Těchto dvanáct Ježíš poslal a přikázal jim: „Mezi pohany nechodte a do žádného samarského města nevcházejte. Raději jděte ke ztraceným ovcím z domu izraelského. Jděte a hlásejte: ‚Přiblížilo se nebeské království.‘ Uzdravujte nemocné, probouzejte k životu mrtvé, očisťujte malomocné, vyhánějte zlé duchy. Zadarmo jste dostali, zadarmo dávejte.“

Vroce 1991 jsem začala chodit v noci na nadržá Termini, vedena prostou touhou: sdílet svou vlastní radost ze setkání se Zmrtvýchvstalým s těmi bratry, kteří byli zoufalí. Nepředstavovala jsem si, že se zde setkám s lidmi v tak zoufalém stavu, mladými, vyhoštěnými, oloupenými v hloubi srdce o svoji důstojnost, obětmi strašných pokušení pekelných chobotnic a toho nejstrašnějšího otroctví. Kolik dívek prodaných jako otrokyně a přinucených prodávat bez skrupulí své tělo. Kolik mladých lidí zničených, uvězněných do iluzí umělého ráje, který zabíjí jejich duši.

Kolik mlčenlivých srdcervoucích výkřiků, které nikdo nikdy nezaslechl. Kolik zoufalství, násilí, kriminality, jaká neuvěřitelná žízeň po Bohu právě zde, v hloubi temnot pouličního pekla.

Zkoušela jsem s určitým strachem vstoupit do těchto nebezpečných míst a ihned jsem byla uchválena žízni po lásce, po pravdě a po pokoji, po Bohu, jakou jsem našla právě uprostřed tohoto pekla. Kolik je zde „kriminálních“, někteří s trestním rejstříkem, který opravdu budí hrůzu, ale nejsou to osoby špatné, nýbrž nemilované, chlapci s velkou citlivostí, ale se srdcem „zkamenělým“ v důsledku mnohých utrpených křivd a násilí. Jiní již v mládí přišli z nejhudších oblastí s nejlepšími předsevzetími, ale byli záhy zataženi do sítí organizované kriminality, která nezná slitování. Jiní hodní chlapci z dobrých rodin (některé z nich jsem předtím znala), podvedeni svůdnými návrhy světa (rozkoš, peníze, úspěch, sláva), kteří sklouzli do hlubin neuspokojení, samoty a do vnitřních mdlob a nepodařilo se jim najít odpověď ani něco, co by bylo schopno dát smysl jejich životu, chlapci s velkým a prázdným srdcem, kteří se pokoušeli naplnit ho drogami a přestupky.

Mnozí z nich, překvapení přítomností zcela „normální“ dív-

Oživé kosti

ky uprostřed noci na těchto místech tak nebezpečných, když se svěřili s něčím ze svého příběhu plného utrpení a často i zoufalství, mi říkali: „Teď nám vypravuj o sobě ty. Co dělá taková dívka jako ty zde mezi námi? Neuvědomuješ si, jak je to nebezpečné? Je to možné, že riskuješ svůj život pro osoby, které ani neznáš? Kdo tě sem poslal?“

Je pro mě velkou bolestí, že stále slyším křik tolika našich bratrů, ale ještě větší je moje radost, když vidím neuvěřitelný počet „zoufalců“, kteří přecházejí ze smrti k životu právě proto, že otevřeli srdce setkání se zmrtvýchvstalým Kristem... Kudy prochází Kristus, tam rozkvétá poušť.

S velkou prostotou jsem jim odhalovala svůj život: v Ježíši jsem našla konečně Pravdu, která nás osvobozuje. Život v hojnosti a Cestu, jak dospět k plnosti radosti a pokoje, po kterém dychtilo mé srdce.

Reakce byla vždy stejná – překvapení, zvědavost a neuvěřitelná otevřenost. Vedoucí motiv byl: – „Abych řekl pravdu, já nemohu vidět kněze ani kostel, ale jestliže ta radost, kterou vidím v tvém pohledu, pochází od Ježíše a jestliže je to on, kdo tě vede, abys riskovala pro nás život, tak nám řekni něco o Ježíši.“

Nejčastěji končila naše setkání výslovnou žádostí: „Odved' nás z toho pekla ulice, i my chceme potkat toho Ježíše, který změnil tvůj život!“ Brzy jsem si uvědomila, že jsem v Římě, v srdci křesťanství, a že nejsem schopna najít místo, kam bych mohla zavést tyto naše bratry, kteří mají zoufalou potřebu, aby byli přijímáni a setkali se s Ježí-

šem. Nemohu popsat bolest, jakou jsem zakusila. Všechna místa pro přijetí, která jsem znala (i ta, která založili kněží), byla nekonfesní a s dlouhými a složitými procedurami možného vstupu. Měla jsem s sebou knížečku s některými těmito strukturami, které pracují v Římě a v Itálii: je to spousta menz, útulky pro jednu noc, psychologická nebo pracovní společenství, ale nemohla jsem mezi nimi najít ani jedno středisko, které by mohlo ihned přijmout chlapce, které jsem potkávala na ulici, a dát jim možnost lidského du-

chovního doprovodu založeného na evangeliu v naléhavé cestě vnitřní „rekonstrukce“ a uzdravení srdce.

Velmi brzy jsem měla jistotu, že problém tolika chlapců, které jsem potkávala v noci na ulici, nebyla jen závislost na alkoholu a na drogách, chudoba, deviace, prostituce, AIDS, násilí, kriminalita atd. (jistě i toto všechno), ale pravým problémem, strašným zlem, které sdružovalo tento lid pekla na ulici, byla pro ně především SMRT DUŠE.

Písmo píše velmi jasně, že „odměnou za hřích je smrt“ (Řím 6,23), a já jsem každou noc strávenou na ulici se svými novými přáteli citelně vnímala dramatickost této pravdy. Potkávala jsem osoby, které v plnosti svého mládí byly uvnitř mrtvé, protože se snažily najít odpověď na potřebu svobody, radosti, které se projeví v jejich srdcích tím, že následovaly svody světa. Potkaly tolik falešných proroků, kteří bombardovali jejich mozek, aby je přiměli vykročit na cestu „smrti“, ale nikdy nepotkali nikoho, kdo by pro ně byl svědkem Krista, který je Cesta, Pravda a Život, který je stvořil, který se pro ně vtělil, aby jim ukázal CESTU k plnosti radosti (Jan 15,11) a pokoje (Jan 14,27).

Kolik to setkání s našimi bratry na ulici zranilo a roznítlo oheň v hloubi mého srdce:

- Setkání s Vyrií, kterou bratr prodal do kruté role prostitučního otroctví, uzavřenou v chladírně, několikrát znásilněnou, terorizovanou ranami, pálenou cigaretami, aby neutekla...
- Setkání s Marií, která byla přinucena v 17 letech pít zvířecí krev, účastnit se černých mší a orgií s nesmírným a hnusným násilím na dětech...
- Setkání s Maurem, krásným chlapcem vysokým dva metry, který však byl pouhou kostrou, protože ho stravovaly drogy a AIDS, který mi řekl: „Viš, již dvacet roků ži-

Chiara Amirante s jedním ze svých spolupracovníků

ji na ulici, a ty jsi první osoba, která se se mnou zastavila a zeptala se mě, jak se mi daří...“

- Setkání s Klauđii, šestnáctiletou dívkou, která protože pomáhala přítelkyni uniknout z kolotoče prostituce, musela vidět, jak tato její přítelkyně byla rozřezána na kusy a dána za potravu vepřům.

Čím více jsem chodila do ulic, tím více jsem odhalovala silou svého srdce jistotu: jen setkání s Tim, který přišel, aby zhojil rány zlomených srdcí, aby vyhlásil osvobození vězňů (Lk 4,18) a dal nám radost Zmrtvýchvstání, by mohlo vrátit život těmto bratřím ve smrti. Tak jsem dostala nápad vytvořit komunitu, kde jako pravidla platí život podle evangelia. Přirozeně jsem měla tisíc obav, uvědomovala jsem si, že pro ženu ve věku dvaceti sedmi let, bez zdrojů ekonomických a profesionálních (mám doktorát politických věd), pomýšlet na to, že najde dům a bude zde žít s mladíky z ulice, které všichni pokládají za velice nebezpečné, je trochu bláznivé. Ale věděla jsem, že u Boha není nic nemožného.

Vícekrát jsem měla na nádraží Termini právě dojem, že se nacházím na prostranství plném vyschlých kostí, a přiznávám se, že pro mou malou víru nebylo pro mě lehké uvěřit, že tyto kosti se mohou vrátit k životu. Nyní chci dosvědčit, že jsem uskutečnila obdivuhodný zázrak (Ez 37) Ducha Svatého, který duje ze čtyř větrů „na tyto mrtvé, kteří ožívají“.

V březnu 1994 v úplné důvěře v Boží Prozřetelnost se zrodilo první společenství *Nové horizonty* a právě v těchto letech jsem viděla tisíce mladých, kteří měli ty nejextrémnější zkušenosti, a obnovili se ve světle Kristovy lásky a přešli ze smrti k životu. Odpověď těmto mladým na návrh, aby zkusili žít do slova a do písmene podle evangelia, byla překvapující a nadše-

Chiara Amirante s papežem Benediktem XVI.

ná. Od tohoto prvního domku (s matracemi rozloženými všude, aby bylo možno přijmout co největší množství těch, kteří stále bušili na brány společenství), se rozmnožila střediska pro přijetí, skupiny působící na ulici, střediska pro pracovní převýchovu, telefony pro pomoc, informační střediska pro osoby zasvěcené a pro kněze, modlitební skupiny, divadla a muzikály a nejbližnější iniciativy, aby „hlásaly chudým dobrou zvěst“.

Je obdivuhodné vidět, jak právě ti mladí, kteří ještě před krátkým časem bloudili po cestách smrti, nyní kráčejí po stejných cestách s radostí v srdci, aby hledali a vytrhli z tohoto osudu tak četné bratry a sestry, kteří jsou ještě zapleteni do pekelných osidel. Je úžasné rozjímat, s jakou silou a nadšením procházejí ulicemi města při poličních misiích, po nábřežích, po školách, všude, kam je vede Lásky, právě tam, kde je mož-

no pozorovat hlubokou setbu této lásky.

Je pro mě velkou bolestí, že stále slyším křik tolika našich bratří, ale ještě větší je moje radost, když vidím neuvěřitelný počet „zoufalců“, kteří přecházejí ze smrti k životu právě proto, že otevřeli srdce setkání se zmrtvýchvstalým Kristem. Jistě, kdykoliv se díváme na televizní noviny, krev se pění a je zde silné pokušení ke skleslosti, ale musíme mít oči k tomu, abychom uměli zpozorovat tolik semen naděje, že Ten, který zvítězil nad smrtí, dává vzkvétat pouštím v našich městech. Ten, který nás ujistil: *Já jsem s vámi po všechny dny až do skonání světa*, dále prochází ulicemi světa a přináší Světlo doprostřed temnot, lásku tam, kde je násilí a nenávisť, radost Zmrtvýchvstání tam, kde je smrt. Tato pravda je jistá: Kudy prochází Kristus, tam rozkvétá poušť.

Chiara

Chiara Amirante vypráví o svém životě

POZDVIŽENA DO KATOLICKÉ CÍRKVE

Televizní novinářka Maria von Welser se na Sjezdu katolíků v Osnabrücku vyznala ze své lásky a úcty k Marii z Nazareta, Ježíšově Matce. Již jako evangelička se cítila přitahována Pannou Marií a cítila se emocionálně více v katolické než v evangelické církvi. Její cesta do katolické církve se uskutečnila ve znamení „ochranného pláště Madony“ v Altöttingu. Maria je podle ní učitelkou všech matek, jak vychovávat své děti a všechno pro ně obětovat. I Maria musela od Ježíše slyšet slova, která jí nebyla příjemná, ale ve své velké lásce je dokázala přijmout s důvěrou. Vrcholem její novinářské kariéry byla překvapující možnost moderovat návštěvu Jana Pavla II. v bavorském Altöttingu, ačkoliv tehdy byla ještě protestantkou. Do katolické církve vstoupila v roce 2000 jako ředitelka zemského rozhlasu v Hamburku. Její patronka je pro ni vzorem všech žen.

* * *

K této zprávě si dovoluji jednu poznámku: Na 91. sjezdu německých katolíků v Karlsruhe v roce 1992 jsem při pódiové diskusi odpovídal na otázku, co nám pomohlo přežít dlouhá léta komunistického útlačení. Uvedl jsem, že to byla mezi jiným také hluboká mariánská úcta. Tato zmínka tehdy vyvolala u vedení panelu rozpaky a jedna paní mi pak po diskusi řekla: „Víte, tu Marii ještě přijímáme jako jednu z postav u jeslíček, ale jinak...“ Jak je vidět, dochází u německých katolíků v otázce mariánské úcty k nemalému posunu.

Lubomír Štula

FOTBALISTA PLÁČE DOJETÍM

„Byl to pro mě velice dojemný zážitek,“ prohlásil známý fotbalista Kellen Clemens o momentu, kdy Benedikt XVI. v New Yorku políbil jeho čtyři týdny starou dceru. „Nevím, zda ještě někdy něco podobného zažijeme. Nemohu slovy popsat, co to pro mne znamená.“

Kath-net

Ze smrti do života

V roce 1991 začala Chiara Amirante chodit v noci na hlavní římské nádraží Termini, aby do pekla, které tu prožívá mnoho mladých lidí, vnesla Kristovu lásku. Z této její iniciativy vzniklo společenství *Nuovi orizzonti* (Nové horizonty), které si stanovilo za cíl vyvádět ze zoufalé situace mladé muže a ženy, kteří kvůli drogám, alkoholu a prostituci žijí na ulici. Společenství *Nové horizonty* jim nabízí nový život v přesvědčení, že jejich tužby po lásce může naplnit Kristus, vzkríšený Pán. Mnozí z těchto mladých lidí se dostali také do područí okultismu. A právě proto se pro italské satanisty stala Chiara Amirante trnem v oku. Vytrhla totiž ze satanistických sekt již mnoho jejich přívrženců a satanisté se proto rozhodli, že ji sprovodí ze světa. „Vydolovanou“, která ji měla zavraždit, se stala mladá satanistka Michaela, pro kterou takový úkol představoval veliké významění. Michaela nám na následujících stránkách sama vypráví, jak se to stalo.

Adoptovaná dcera

Svého otce, který je významnou osobností v politice i v Církvi, znám jen z vyprávění. Narodila jsem se před čtyřiceti roky jako nemanželská dcera v severní Itálii. Moje matka se mě co nejdříve zbavila jakožto břemene odpovědnosti a dala mě do dětského domova. Zde jsem poprvé byla týrána a zneužita jedním vychovatelem. Ale to nebyl jediný případ. Ani moji adoptivní rodiče mě nemohli uchránit před sexuálním zneužíváním ze strany příbuzných. Zvláštní bylo, že jsem se v těchto okamžicích necítila jako oběť, ale právě naopak – stávala jsem se alespoň tímto způsobem pro někoho důležitá.

Když mi bylo dvanáct, došlo k jedné konfrontaci, která můj další vývoj nasměrovala nesprávným směrem. Byla jsem intelektuálně velmi nadaná, zvláště v matematice, a měla jsem ve zvyku, že jsem nenechala domluvit druhé děti, když jsem znala výsledek. Moje chování velmi narušovalo vyučování a vedení školy si zavolalo moje rodiče na pohovor. Ti ve své bezmocnosti jen konstatovali: *Je třeba ji chapat – ona je adoptovaná.*

Od té doby jsem měla na všechno výmluvu: *No přece jsem*

adoptovaná! – a to hlavně, když jsem pocítovala nespravedlnost. To mě totiž vždy vyvedlo z míry, že jsem neznala hranic. Když se mi jednou zdálo, že jsem v těsnopisu byla nespravedlivě ohodnocená, předstírala jsem sebevraždu a vyskočila jsem z okna – dobře jsem však věděla, že se mi nic nestane. Ale učitelka dostala srdeční záchvat a musela být odvezena do nemocnice. *Však jsem byla adoptovaná!*

Podobné situace se stávaly dosti často, především v období puberty. Jako zraněná jsem byla velmi vzdorovitá a neměla jsem žádné zábrany. A tak když mi jeden známý nabídl drogovou ci-

---

Při rituálu „posvátné noci“ si mě satanský kněz vybral, abych díky zabila Chiaru Amirante. Všechno bylo připravené do nejmenších podrobností... Díky jsem měla zastrčenou za pasem kalhot.

---

garetu „Červený Libanon“, byla to báseň. Tak byla prolomena i tato zeď.

Moji adoptivní rodiče mi dali na vybranou: buď se od nich odstěhuji, nebo podstoupím psychiatrickou léčbu. Jelikož jsem cítila, že mám v sobě moře problémů, souhlasila jsem s léčbou. Nato přišlo velké zklamání: Adoptivní matka mi zabavila

všechny moje deníky a zadržela mnoho mých dopisů!

Chápala jsem to jako hrubý zásah do mého soukromí a zničilo to zcela moji důvěru k ní. Zranilo mě to tak velice, že jsem v zuřivosti zdemolovala ordinaci psychiatricky, rozbila oblíbené předměty mojí matky a utekla jsem z domu.

Moje cesta do pekla

Našla jsem práci v malém podniku jako pomocnice v kuchyni a netušila jsem, kam to povede. Majitel podniku brzy objevil moje schopnosti a povzbuzoval mě, abych sbírala zkušenosti z oblasti gastronomie. Tak jsem začala cestovat: severní Itálie, Formentera, Holandsko. Všude jsem se něco naučila a získala jsem recepty na různé speciality šéfkuchařů.

Díky svému vzestupu jsem se dostala do kruhů, ve kterých bylo samozřejmostí každodenní požívání drog. Měla jsem jednu silnou drogu, při které jsem se řídila heslem: použít a zahodit. Neměla jsem problém mít současně dva nebo tři milence, ale žádnému z nich jsem nedůvěřovala. Když jsem v roce 1991 pracovala v jednom hotelu v Ligurii, poznala jsem Luku, jednoho z mnohých mých milenců. Ale on byl jiný. Vysvětlil mi, že po mnohých problémech a životních těžkostech se tento rok obrátil a chce prožívat přátel-

ze, aby nás sezdal, ale čtyři dny před svatbou Luka zemřel. Jeho věřící přátelé slavili pohřeb jako slavnost vzkříšení, ale moje srdce bylo proniknuto tak velkou bolestí, že jsem začala všechny nenávidět. Dívala jsem se na něho a začala jsem křičet: *Bože, jestliže existuješ, tak tě zničím. Jestliže neexistuješ, strávím svůj život tím, že budu světu hovořit o tvé neexistenci.*

Měsíc po Lukově smrti jsem dostala práci ve velkém restauračním podniku ve střední Itálii a to bylo pro mě výzvou udělat skutečnou kariéru. Pracovala jsem 16 hodin denně, ale ani to nemohlo zmírnit moji bolest. Na radu jedné přítelkyně jsem začala praktikovat reiki, ezoterickou terapii, která mi měla pomáhat odbourat stres a stupňovat duševní pohodu. Tato kolegyně mi dala telefon na jednu psychoanalytičku a doporučila mi ji, že je to důvěryhodná osoba a je to její přítelkyně.

První kontakt byl příjemný. Její milý hlas v telefonu vyvolal u mě nevýslovný pokoj. A později tichá hudba v jejím studiu, tlumené světlo a klidný hlas. Jen zřídka mi kladla nějaké otázky. V její přítomnosti jsem se cítila v pohodě a měla jsem pocit, že mi dává ten pokoj, který potřebuji. Obstarala mi místo v kuchyni jedné významné restaurace, kde jsem neměla problémy a měla jsem volno na terapii.

Na konci čtvrtého sezení mi řekla, že nyní se musím rozhodnout, zda chci s ní jít dále do větší hloubky. Na to, abych byla uzdravená, se musím podrobit cílené terapii, která je schopná odhalit v mém podvědomí příčiny mého zranění. Na podzim 1994 začala s hypnózou. Chodila jsem k ní pravidelně třikrát týdně a stala jsem se na ni zcela závislá. Nedělala jsem nic bez jejího souhlasu a byla jsem dokonce ochotná žít s ní v lesbickém vztahu, ačkoliv dosud se mi to hluboce protivilo.

Svým zevnějškem to vůbec nebyla pěkná žena, ale působila

la na mě svou inteligencí a svým klidem. Svoji terapií zničila ve mně všechno, co bylo dětské a ženské. Vychovávala mě k tomu, abych snášela bolest a proměnila ji v radost. Připravovala mě na sadomasochistické sexuální vztahy.

V červnu 1995 mě poprvé vzala s sebou na černou satanskou mši. Týden po týdnu jsem si zvykala na krutosti, které jsem zde prožívala. Abych byla stále v pohodě, dávala mi kokain, který se stal mým každodenním průvodcem. Brala jsem také nějaké bylinky a kapky, jejichž složení a účinky jsem neznala.

Za dva měsíce v noci ze 14. na 15. srpna jsem byla ochotná zasvětit se satanovi ve stanoveném rituálu. Od toho okamžiku se můj život radikálně změnil. Náhle jsem ovládala cizí řeči, což se mi v zaměstnání velice hodilo. Poznávala jsem, v jakých zaměstnáních pracovali lidé, kteří k nám chodili, a věděla jsem věci, o kterých jsem předtím nic neslyšela ani nečetla. Především jsem cítila, když měl kněz u sebe Nejsvětější Svátost. Toto vědomí mi dávalo pocit moci. Ve skutečnosti jsem však byla živou mrtvolou duševně, tělesně i psychicky. Cítila jsem se v zajetí nějakého neviditelného víru. Nic mi nestačilo. Pociťovala jsem neodolatelnou potřebu nových emocionálních zážitků, toužila jsem ovládat druhé a mít moc. Moc byla jako čarovné slůvko, za kterým jsem byla ochotná jít přes mrtvolu.

Pravá láska porazila satana

Nyní dostaneš moc! Nyní budeš mít moc! Tato slova pronikala kapka po kapce do mého těla, do mé vůle, do mého rozumu. Při rituálu „posvátné noci“ si mě satanský kněz vybral, abych dýkou zabila Chiaru Amirante. Všechno bylo připravené do nejmenších podrobností. Přímo i prostřednictvím hypnózy jsem dostala instrukce o Chiarě. Nyní začal můj skutečný vztup k moci.

Bylo pondělí 6. ledna 1997 a já jsem byla připravena splnit svůj úkol. Na cestu do Trigorria, městečka nedaleko Říma, kde Chiara žila se svým společenstvím, jsem se vydala veřejným dopravním prostředkem. Dorazila jsem tam večer kolem osmé hodiny. Dýku jsem měla zastrčenou za pasem kalhot. Čekali mě, protože jsem se předem

pala, co se se mnou děje. Vždyť jsem byla pověřena úkolem. Toto objetí a láska, kterou jsem tak intenzivně cítila, zničilo všechny moje plány a já jsem si přála jen jedno: *Chtěla jsem všeho zanechat a žít jen zde!*

Když jsem se za dva dny vrátila do svého bytu a šla do práce, byla jsem zcela jiným člověkem. V posledních letech jsem

---

Za dva měsíce v noci ze 14. na 15. srpna jsem byla ochotná zasvětit se satanovi ve stanoveném rituálu. Náhle jsem ovládala cizí řeči, a to se mi v zaměstnání velice hodilo. ... Především jsem cítila, když měl kněz u sebe Nejsvětější Svátost. Toto vědomí mi dávalo pocit moci.

---

ohlásila, že bych chtěla poznat společenství a spolupracovat s ním jako dobrovolnice. Otevřel mi nějaký chlapec. Za ním jsme uviděla Chiaru, kterou jsem znala i z fotografií. Vyšla mi naproti, objala mě a s úsměvem řekla: „*Vítej!*“

Toto objetí, tato láska mě zasáhly přímo do srdce. Byla jsem úplně zmatená. Poprvé v životě jsem se cítila tak, jako by mě objala moje matka. Klára mě pozvala ke stolu a já jsem nechá-

neudělala ani krok bez předchozího povolení mé satanské psychoanalytičky, nyní mě však už pomyšlení, že se mám s ní setkat, naplnilo strachem. Naproti tomu vzpomínka na Chiařin úsměv mě neopouštěla a dodávala mi odvalu. Musela jsem jí zavolat a přiznala jsem se jí ke svému původnímu plánu a zároveň jsem jí prosila o povolení, abych se k ní směla vrátit.

Členové satanské sekty mě pronásledovali nejen telefonáty,

ale pokoušeli se dostat do mého bytu. Žila jsem ve strachu a stále jsem se zamykala. Ale bez drog, na které si můj organismus zvykl, jsem měla hrozné abstinenční příznaky a bolesti. Až 17. ledna, tedy o týden později, jsem se dostala podruhé do Trigorria. Odehrával se ve mně nepopsatelný boj, na jedné straně jsem toužila osvobodit se od satanské sekty a na druhé straně mě mučily démonické síly, kterým jsem se předtím dobrovolně odevzdala. Když mě Chiara na uvítanou objala, démoni tuto lásku nemohli snést. Tvář se mi znetvořila a z mého nitra se vydral strašný démonický hlas: *Ona patří nám a my se jí nevzdáme.*

Chiara dala zavolat exorcistu a začal několikaměsíční duchovní boj mezi otcem Rafealem a démony ve mně. Naším prvním úsilím bylo, abych se mohla co nejdříve vyzpovídat a přijmout svatě přijímání. Když mě zabili po svatě zpovědi a svatém přijímání, stala bych se mučednicí. To věděli i bývalí spoluhráčové ze sekty. Proto mě všude hledali, aby se mi pomstili ještě před přijetím svatých svátostí, abych patřila navždy do jejich království.

Prožívala jsem strašná vnitřní a vnější muka, až konečně přišla chvíle mé zpovědi.

Po vyznání vin mi zpovědník vysvětlil, že rozhřešení za zneuctívání konsekrovaných Hostií může udělit jen se souhlasem Kongregace pro nauku víry. S vědomím, že se nacházím ve velkém nebezpečí, napsal kardinálu Josefu Ratzingerovi, který již za několik dní odpověděl, že mohu přijmout rozhřešení a svatě přijímání. Dopis, který psal kardinál Ratzinger vlastnoručně, končil slovy:

„Dnes je velký svátek pro celou církev, protože jedna dcera se vrátila zpět domů.“

Pramen: La Fuggita da Satana, Piemonte 2007

*Z Vítězstvo srdce 61/2008
přeložil-lš*

Michaela před svým obrácením

Pocítila jsem moc vzkříšeného Pána

Dnes žije Michaela jako Bohu zasvěcená laička. Chce svůj život věnovat těm, kteří ještě nepoznali Kristovu lásku. Když jsme ji požádali o rozhovor, vysvětlila nám: *Celý svět se stal mým domovem, protože všude jsou lidé, kteří žijí po lásce.*

Jak jste prožívala své obrácení? Co se především změnilo ve vašem životě?

Moje obrácení spočívalo především v osvobození od posedlosti. To trvalo dva roky. První čtyři měsíce se exorcista P. Rafael, kterého pověřil biskup Boccacio, modlil nade mnou denně čtyři až deset hodin. Vždy znovu a znovu mě musel povzbuzovat, abych se nevzdávala. V průběhu následujících let jsem se především naučila neutíkat před utrpením, ani ho neutápět v drogách a v práci. Velkým vzorem pro mě se stala Panna Maria pod křížem. Ona mě naučila proměňovat osobní bolesti na lásku a v utrpení se neuzavírat do sebe, ale pomáhat těm, kteří mě potřebují. Víím, že za svůj „nový život“ vděčím modlitbě mnoha lidí, především modlitbě řeholních sester, které poznaly můj případ.

Co byste poradila všem těm, kteří se cítí přitahováni praktickými esoteriky?

První smrtelný pokrm je bagatelizovat esoterické metody a okultismus a dělat rozdíly mezi „neškodnou“ bílou a černou magií. Při všech praktických, počínaje vykládáním karet, věštěním, při vyvolávání duchů nebo u magických léčitelů, se člověk vždy spojuje s demony. Démoni ve skutečnosti neznají tvoji budoucnost. Vědí si ce, co zlého plánují, aby ti mohli uškodit, ale nevědí, zda to opravdu budou moci uskutečnit, protože stále je zde ještě Bůh. My křesťané máme Ježíšův příslib: *Já jsem Cesta, Pravda a Život.* To nám stačí. Všechny, kteří se jakýmkoliv způsobem oddávají satanistickým praktikám, bych chtěla varovat: *Jestliže si myslíš, že na to, abys unikl satanovi, stačí věřit v Boha, tak se mýlíš. I satan věří v Boha.*

Jak mohou rodiče chránit své děti, aby se nedostaly do satanických závislostí?

První krok je pokřtít děti co nejdříve po narození. Do nepokřtěného dítěte mohou démoni vstoupit bez překážek.

Pak bych radila rodičům, aby často vypnuli televizor a našli si čas pro svoje děti. Rodiče by měli děti učit, že pravá svoboda spočívá v poslušnosti a nikoliv v tom, že si mohou dělat, co se jim líbí. Když si děti dělají jen to, co samy chtějí, je to proto, že rodiče nejsou schopni říct také Ne! Chtějí mít klid, a proto splní dětem každé přání. Důsledkem je,

že u nás na Západě si v průměru každých 45 vteřin někdo sáhne na život s odůvodněním: *Měl jsem všechno a všechno jsem vyzkoušel. Nyní mi už zbývá jen jedno - zabít se.*

Když děti udělají chybu, rodiče by je neměli jen jednoduše potrestat. Mnohem lepší je s dětmi milosrdně pohovořit a říct jim pravdu, tak jak to s námi dělá Ježíš.

Nikdy jste netoužila spatřit svou vlastní matku?

Velice jsem po tom toužila a moje touha vyšla na povrch, když jsem jednou klečela před

Poselství Královny míru

„Drahé děti! V tomto čase milosti, kdy Bůh mi dovolil být s vámi, vás, děti moje, opět volám k obrácení. Pracujte na spáse světa, zejména dokud jsem s vámi. Bůh je milosrdný a dává zvláštní milosti, proto je hledejte skrze modlitbu. Já jsem s vámi a nenechám vás samotné. Děkuji vám, že jste přijaly mou výzvu!“

Medžugorje, 25. května 2008

REBELIE V LINCI POKRAČUJE

Laičtí zaměstnanci biskupství Linec chtějí nadále podporovat nálady proti svému diecéznímu biskupovi. Pastorační asistenti sdělili médiím, že vyzvali farnosti, aby na protest proti opatření biskupa každý den vyzváněly chrámovými zvony od 15.00 do 15.05 hod.

POHOTOVÁ A TVOŘIVÁ ODPOVĚĎ

Na internetovou propagační kampaň „machsmit.de“, která hlásá, že s kondomem je všechno dovoleno, odpověděl kreativně Florian Kislich kampaní „machsnicht.de“: „Ani dva kondomy nedělají nevěru lepší.“ Paroduje v ní motivy propagační kampaně a zdůrazňuje, že sex není žádná nezávazná zábava.

NEBEZPEČÍ INTERNETU

Australští biskupové vydali společný pastýřský list, ve kterém upozorňují na nebezpečí internetu. List vyzývá rodiny, aby obezřetně zacházely s internetem, ve kterém se skrývá pro děti mnohé nebezpečí. Nestačí k tomu jen instalované filtry, ale také pečlivý dohled a omezení času tráveného před monitorem. Biskupové žádají, aby se internet ve větší míře stal také kazaletnou víry a dobrých mravů.

Kath-net

Nejsvětější Svátostí. Jak ráda bych matce řekla, že jsem jí odpustila, a chtěla jsem jí poděkovat, že mi darovala život i v těžkých okolnostech, v jakých se nacházela.

Skutečně se mi podařilo zjistit její adresu a dohodnout si setkání. V červnu 2004 jsem cestovala plná očekávání do severní Itálie. Téměř po čtyřiceti letech jsem stála před matkou tváří v tvář, dívala jsem se do jejich očí a objala jsem ji. Ona však se mi zdála zcela chladná, studená jako led. Největší šok přišel po obědě. Zcela klidně mi řekla do očí: *Ty jsi pro mě nikdy neexistovala a ani dnes neexistuješ. Ztrat se z mého života.*

Tomu jsem už vůbec nerozuměla. Proč mi tedy vůbec dovolila, abych za ní přišla? Celou cestu zpět jsem plakala a nevěděla jsem, co by mě mohlo potěšit v této nové bolesti.

Chiara mi doporučila, abych putovala do Medžugorje: *Kdo jiný ti může nyní pomoci než naše nebeská Matka?*

Ale ani tam se můj stav nezměnil. Po deseti dnech si mě všimla Maria Pavlovičová. Viděla mě, jak sedím smutně u vchodu do kostela. Pozvala mě, abych šla s ní, a naléhala tak dlouho, dokud jsem nesouhlasila. Po čas zjevení Panny Marie jsem klečela vedle ní, nezúčastněně a znuděně. Náhle jsem v těle pocítila zvláštní teplo. Pronikalo mnou od hlavy až k patě. Měla jsem dojem, že mě někdo láskyplně objímá. Bylo to nepopsatelně krásné. Něco takového jsem ještě nikdy nezažila. Později se mi zdálo, jako by někdo vyměnil mé srdce, a zavládl v něm nepopsatelný pokoj. Maria Pavlovičová, která neznala můj příběh ani důvod mého utrpení, mi po zjevení řekla:

Panna Maria ti odňala všechnu bolest, kterou nosíš hluboko ve svém srdci. Nyní je ona tvojí Matkou.

Z Vítězstvo srdca 62/2008
přeložil -lš-

Eucharistický život podle příkladu svatých (4)

Každodenní mše svatá

Když pochopíme, že mše svatá má nekonečnou cenu, neudivuje nás láska a naléhavost, s jakou se jí světci účastní každý den. Někteří bývali přítomni na mši sv. každý den tolikrát, kolikrát jen mohli. Svatý Augustin nám zanechal tuto chválu na svoji matku, svatou Moniku: „Nenechala uplynout den, aniž by byla. Pane, přítomna božské Oběti před tvým oltářem.“

Svatý František z Assisi se obyčejně účastnil mše svaté každý den; když byl nemocen, prosil některého spolubratra kněze, aby sloužil mši svatou v jeho cele, jen aby nezůstal beze mše svaté! Svatý Tomáš Akvinský každé ráno po své mši svaté sloužil ještě jednu další na poděkování.

Svatý Pasquale Baylon, malý pasáček, nemohl jít do kostela na mši svatou, jak by si přál, protože musel vodit ovce na pastvu. Proto pokaždé, když slyšel zvonit zvony na mši svatou, poklekal do trávy mezi ovci před křížem, který si sám zhotovil, a sledoval tak z dálky kněze, který obětoval mši svatou. Byl to opravdu vzácný světec, seraf eucharistické lásky. Také na smrtelné posteli uslyšel zvon, který zval na mši svatou, a našel tu sílu zašeptat spolubratřím: „Jsem rád, že mohu spojit s Ježíšovou obětí oběť mého ubohého života.“

Matka osmi dětí, skotská královna Markéta, vodila děti denně na mši svatou: s mateřskou naléhavostí je poučovala, aby misálek pokládaly za poklad, který by chtěla mít ozdobený drahocennými kameny.

Uspořádejme dobře své každodenní záležitosti, aby nám nechyběl čas na mši svatou. Neříkejme, že jsme příliš zaměstnáni, aby nám Ježíš nemusel připomenout: „Martó, Martó, znepo-

kojuješ se pro mnoho věci; jen jedno je zapotřebí“ (Lk 10,41). Když opravdu chceme najít čas pro každodenní mši svatou, dokážeme to, aniž bychom narušili své vlastní povinnosti. Svatý Josef Cotelengo všem doporučoval každodenní mši svatou: učitelům, ošetřovatelům, dělníkům, lékařům, rodičům... A těm, kteří mu oponovali, že nemají čas jít, odpovídal rozhodně: „Špatné hospodaření s časem!“ A podobně. Kdybychom opravdu pomysleli na hodnotu mše svaté, usilovali bychom se jí zúčastnit a hledali bychom všechny možné způsoby, jak najít potřebný čas.

Svatý Karel da Sezze, když šel na úřad do Říma, dělal své zastávky u některých kostelů, aby se mohl zúčastnit mše svaté, a právě během jedné takové mše svaté probodl jeho srdce světlý šíp lásky, který vystřelil při pozdvihování ze svaté Hostie.

Svatý František z Pauly chodil každé ráno do kostela a zdr-

žel se tam na všech mších svatých, které tam byly slouženy. Svatý Jan Berchmans, sv. Alfons Rodriguez, svatý Gerhard Majela sloužili každé ráno tolikrát, kolikrát mohli, a to s takovou usebraností, že přitahovali do kostela mnoho věřících.

Ctihodný František od Jezulátka, karmelitán, sloužil každý den deset mší svatých. Když se mu to někdy nepodařilo a sloužil o některou méně, říkával: „Dnes jsem neudělal celý oběd.“ A co říci o P. Piovi z Pietrelcinu? Byl denně přítomen na několika mších svatých a modlil se při nich růženec. Svatý farář Arský říkal: „Mše svatá je pobožnost světců.“

Totéž je třeba říci o svatých kněžích a jejich slavení mše svaté. Když nemohli celebrovat, bylo to pro ně strašné utrpení. „Když jsem uslyšel, že nemohu sloužit mši svatou, myslel jsem, že jsem mrtvý,“ řekl jednomu svému spolubratru sv. František Xaver Bianchi.

Svatý Jan z Kříže dal najevo, že největší trápení v době pronásledování mu působilo, že nemohl sloužit mši svatou ani přistu-

povat k svatému přijímání, a to po celých devět měsíců.

Svatí nedbali na žádné překážky a těžkosti, když se jednalo o to, nepřijít o tak vznešené dobro. Ze života svatého Alfonse z Liguori víme, že jednou cestou do Neapole byl přepaden krutými vnitřními bolestmi. Spolubratr, který ho doprovázel, ho vyzýval, aby si vzal něco na utišení. Ale světec ještě nesloužil mši svatou a odpověděl spolubratrovi s rozhodností: „Můj drahý, šel bych tak ještě deset mil, abych neztratil mši svatou.“ A nebyl ochoten porušit půst, který tehdy platil od půlnoci. Vyčkal chvíli, až se bolesti utiší, a pak pokračoval v cestě do kostela.

Svatý Vavřinec z Brindisi, kapucín, se nacházel v kraji bludářů, kde nebyl katolický kostel. Šel pěšky 40 mil do kaple, kterou ještě vlastnili katolíci, kde mohl slavit mši svatou.

Také svatý František Saleský se ocitl v protestantské oblasti, a aby mohl sloužit mši svatou, chodil každé ráno za úsvitu do katolické farnosti, která se nacházela za velkým potokem. Za deštivého podzimu se potok rozvodnil a voda strhla most, po kterém sv. František chodil. To svatého Františka neodradilo. Položil silný trám tam, kde býval most, a chodil tudý dále každé ráno. V zimě, když byl led a sníh, hrozilo nebezpečí, že uklouzne a spadne do ledové vody. Svatý František si sedl obkročmo na trám a posouval se vsedě rukama, jen aby nezůstal beze mše svaté.

My neuvažujeme dostatečně o nesmírném tajemství mše svaté, která zpřítomňuje na našich oltářích kalvárskou oběť. Ani nemilujeme dostatečně tuto nejvyšší božskou lásku.

Svatý Bonaventura napsal: „Mše svatá je dílo, ve kterém nám Bůh staví před oči všechnu lásku, kterou nám přinesl; je to v jistém smyslu syntéza všech dobrodiní, která nám udělil.“

(Pokračování)
Překlad -lš-

ÚSPĚCH FILMU JEŽIŠ

Film Ježíš byl natočen v roce 1979 v Izraeli. Od producenta Warnera Brotherse ho převzalo mezinárodní misijní dílo Campus For Christ (Orlando - Florida) a stal se nejrozšířenějším filmem. Za 28 let ho vidělo na plátně více než 6 miliard lidí. S filmem pracuje 2000 týmů a je uváděn v 1000 jazykových verzích. Jeden z týmů s ním nyní působí ve Středoafričské republice. Film zde již přispěl k založení 18 křesťanských obcí. Mnoho kouzelníků a čarodějnic skončilo se svými praktikami a stali se křesťany. Odhaduje se, že film pomohl ke křesťanství více než 200 milionů lidí.

STÁLE UTLAČOVANÁ

Na Sjezdu katolíků v Osnabrücku si posteskl Rudolf Kasechowsky, místopředseda německé sekce Una Voce, že tradiční římská liturgie je stále zatlačována do gheta. Její malé uplatňování nemá na svědomí nezajem, ale překážky, které jí kladou faráři a biskupové. Zatím nedostala tato liturgie místo, aby se představila ve své kráse v těch chrámech, pro které byla určena, ale tísni se ve hřbitovních kaplích a v nemocnicích.

Kath-net

V posledních letech se mnoho hovoří o ceně života, především v souvislosti s ochranou nenarozených dětí. Méně už se hovoří o tom, co bychom mohli nazvat „cena tvého života“, tedy o tom, co si každý má myslet sám o sobě. Jinak řečeno: „Co si myslíte o sobě, když se díváte na sebe v zrcadle?“

Tuto otázku adresuji nejen ženám, které hodnotí svůj obličej podle kritérií krásy, ale každému člověku bez ohledu na pohlaví a vzezření. Ptám se i sám sebe: Co si myslím o sobě?

Některá zbožná duše mi odpoví: „Mysli na své hříchy a zpytuj svědomí!“ To jistě není na škodu, ale otázka zůstává: Co si

ré se mi dostalo od mých rodičů a později od mnoha dalších lidí. Nikdy by mi ani na mysl nepřišlo domnívat se, že všichni tito lidé „se zmýlili“, když někoho, jmenovitě mne, milovali jakožto člověka, který si žádnou lásku nezaslouží, protože na mně vlastně nic není. Tim bych je přece urazil, nebo ne?

Každý, kdo někoho miluje, ví: „Ten, kdo urazí někoho, kdo

mám myslet o sobě po svaté zpodobě? Mám myslet na chemické složení mého těla, nebo se mám připojit k vědeckému géniovi Craigovi Venterovi, který mluví jen o „biologickém stroji“, podobném jako u mravence či netopýra, jen s poněkud jiným genetickým programem, který by pan Venter chtěl napsat znovu? Jsem pravá bytost, nebo mám hledat ve své tváři jen podobnost s opicí, ze které prý evolucí pocházím?

Otevřeně řečeno, žádná taková pokušení ke spíše smutnému „sebezpoznání“ a přitom i „sebeznehodnocení“ nemám a nemůžu být řeči o tom, že bych takové ocenění své osoby pokládal za pravdivé a obzvláště ctnostné.

Mám se totiž opravdu rád a myslím přitom na lásku, kte-

je milován, urazí tím i milujícího!“ Když to aplikujeme na samotného Boha: Víra mi říká: Bůh mě stvořil z lásky, z lásky mě vykoupil a těší se na mě, až

přijdu do nebe. Kdo chce tváří v tvář této lásce prohlásit, že nejsem hodný lásky a že jsem jen hromada špiny?

Krátce řečeno: Kdo mě hanobí, urazí mě, ale urazí také toho, kdo mě miluje! Tak tomu je i v případě, když znevažují sám sebe. Proto se držím toho, co nám říká papež Lev Veliký: „Křesťane, poznej svou důstojnost!“ A toto, co tvrdí svatý František Saleský, který rád hříšníkům, aby sami k sobě mluvili s láskou a netupili sami sebe.

Myslím také na svatou Terezií z Lisieux, která řekla: „Ani kdyby vaše hříchy byly rudé jako šarlat, neváhejte ani vteřinu vrhnout se do Boží náruče.“ Dělá to někdo, kdo pohrdá sám sebou a pokládá se jen za hromadu buněk?

A proto si myslím: Pokládat se za hříšníka je dobrá věc, ale shazovat sám sebe a upírat si svou důstojnost je věc jiná, a to velice špatná, protože je to ďáblova lest a pokušení.

V jakém smyslu je to pokušení? Ve zcela jasném: Tvor, který je povolán k lásce, a smýšlí o so-

bě špatně, jedná proti své přirozenosti, protože sám sebe nepokládá za hodného lásky.

Pak je zde ještě zoufalství, které je podle svaté Kateřiny Sienské typickým pokušením hříšníků v hodině smrti: zoufalství nad vlastní hodnotou a nad Boží láskou. Ostatně i Ježíš mluvil o lásce k sobě samému jakožto o míře lásky k bližnímu. Protože tato láska má být velká, nemusí být velká i láska k sobě? Co si tedy má myslet křesťan „před zrcadlem“?

Asi toto: Jak obdivuhodnou nádheru a důstojnost mi Bůh dal, když mě stvořil! Ano. Ale moje hříchy? Kvůli nim šel na kříž, aby mě jich zbavil, za tak drahocenného mě pokládá, proto i já to udělám: podívám se na velkou důstojnost, kterou mi Bůh daroval a která mi nedovoluje, abych se shazoval. Nemám se ze své důstojnosti radovat?

Z toho plyne: Když stojím před zrcadlem, mohu odhalit příznaky stáří, ženy mohou hledat první šedé vlasy a každý může přitom i sebekriticky pomyslet na své hříchy a přiznat si je do tváře, ale prosím, nezůstávejte jen u toho!

Moje poslední slovo ke mně samému zní: „Velký Otče v nebesích, stvořil jsi mě tak obdivuhodně a ještě obdivuhodněji mě obnovuješ. Jsem šťastný, že jsi mě stvořil takového a očekáváš mě s anděly a svatými plný radosti, jak to Ježíš výslovně slíbil zachráněným hříšníkům, a já se na to již velice těším.“

V řeči dnešních mladých bychom mohli říct: „Tak, jak jsi mě stvořil, Bože, to je super!“

Jak velkou důstojnost nám Bůh daroval!

Člověk je více než biologický stroj

Mnoho lidí není schopno přijmout sebe samy. Trpí nedostatkem sebeoceny. Ty ujisti je biskup Laun, že všichni máme dostatek důvodů těšit se ze své existence, protože každý člověk je hodný lásky...

ZBYTEČNÉ ZNEUŽÍVÁNÍ A NIČENÍ LIDSKÝCH ZÁRODKŮ

Embryonální kmenové buňky se chovají stejně jako buňky rakovinné. Zatím nebyla s jejich pomocí uskutečněna ani jedna terapie. Zato buňky z dospělého těla jsou spolehlivé a byly vyzkoušeny ve 2000 terapeutických studiích. Zdůraznil to Thomas Friedel, poslanec CDU ve Spolkovém sněmu ve své přednášce ve vídeňském kulturním centru Währing. Důvodem odmítnutí pokusů s embryi jsou však především etické zásady. Kde jde o člověka, není možno mluvit o „nadbytečných lidech“, se kterými můžeme dělat, co chceme. Každý lidský zárodek je skutečný člověk. Právě dospělé buňky jsou schopné provádět „opravy“ v organismu. Dokazují to úspěšné výsledky s multipotentními buňkami z pupeční krve a plodové vody. To jsou eticky zcela čisté cesty.

Kath-net

Vision 2000 - 2/2008

Překlad -lš-

Církev je apoštolská

Církev je apoštolská. Co to znamená? Katechismus katolické církve v článku 857 říká: *Církev je apoštolská, protože je založena na apoštolech.*

Církev apoštolská, nebo „demokratická“?

To je velice jednoduchá a jasná výpověď, má však velký význam. Církev je založena na apoštolech. To znamená, že Církev má řád, který si nevymyslela sama, nýbrž který jí byl dán. Proto s ním také nemůže svobodně nakládat. Církev má řád, který přijala od Krista, a tento řád nazýváme „apoštolským řádem“.

Přirozeně stojí za stále znovu opakovaným požadavkem „demokratizace“ v Církvi často jiná svizele: Proč nemohou v Církvi všichni do toho mluvit, spolurozhodovat a spoluuročovat? O tom, co se týká všech, by měli přece rozhodovat všichni. Tak se často polemicky tvrdí, že Církev je poslední totalitní systém na světě.

Apoštolská církev – původ v Bohu

Co to tedy „znamená“ kromě toho, že Církev má apoštolský, tedy hierarchický řád? Řecké slovo „apostellein“ znamená „poslat“. Církev není demokratická, ale apoštolská. Nevznikla rozhodnutím lidu, nýbrž vychází z Božího poslání. V evangeliu se praví: *Jako mne poslal Otec, i já posílám vás* (Jan 20,21).

„Apoštolská církev“ znamená: Otec posílá Syna, Syn posílá své učedníky. Církev vzniká tímto posláním. Bůh je původ všeho i cíl všeho. A tak jako jsme sami sebe nevytvořili, tak jsme nevytvořili ani Církev. Vstupujeme do ní, ona nás předchází, obklopuje a my v ní můžeme vyrůstat. Tak jako jsme si sami nedarovali život, tak je nám darována i Církev.

Dána je mi veškerá moc na nebi i na zemi (Mt 20,18). On

je Pán a Mistr, v jeho rukou je všechno.

Tuto moc vložil Ježíš do rukou lidí. Nepodřel ji pro sebe, nerezervoval si ji, ale předal ji apoštolům. Podstoupil riziko, že svou plnou moc předal lidem. Nyní *sedí po pravici Otce*, jak se modlíme v Krédu, ale i zde na zemi je v určitém smyslu jeho „pozemská stanice“. Do této pozemské stanice zasadil svá znamení spásy, svátosti, a chce, aby jeho dílo se dále uskutečňovalo skrze lidská gesta, lidské ruce, lidská slova, lidská srdce: to je úkol apoštolů, které ustanovil za své nástupce. Vložil svou plnou moc do rukou slabého člověka – Petra, který ho třikrát zapřel, Pavla, který ho pronásledoval, a konečně všech nástupců apoštolů, biskupů. Na těchto lidech vybudoval svou Církev.

To je tajemství apoštolské Církve: nikoliv apoštolové mají moc, nýbrž Ježíš Kristus má moc. Petr a ostatní apoštolové a jejich nástupci jsou správci. Jim je Církev svěřena, oni jsou Ježíšovi zplnomocněnci. Apoštolové a jejich nástupci vedou tedy Církev s Ježíšovou plnou mocí a je-

ho jménem. Ježíš řídí Církev skrze své zástupce. Kdo to nechápe, kdo k tomu nedospěl skrze víru, ten také nikdy nepochopí, proč Církev není demokracie.

Ale jak to vypadá konkrétně? Jak vypadá toto poslání apoštolů? Co to znamená „apoštolské poslání“? Ježíš svěřil moc do rukou apoštolů. O Velikonoční neděli jim řekl: *Přijměte Ducha Svatého. Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny* (Jan 20,22). Při Poslední večeři jim řekl: *To číňte na mou památku. Toto je moje tělo, toto je moje krev* (Lk 22,19). A to je nyní skutečnost: jeho tělo, jeho krev jsou mezi námi přítomny, i když to vysloví člověk – přece je to sám Ježíš.

Vyslovují to prostí a slabí lidé. Mají od Krista poslání, plnou moc, aby to vykonávali pro lidi v jeho jménu. Jak je to možné? Je to možné jen tak, že Kristus to skutečně garantuje a zajišťuje skrze jejich slovo a doplňuje, co jim schází, naplňuje a posvěcuje jejich úsilí a vybavuje své apoštoly Duchem Svatým. Jen proto, že biskup, kněz, jáhen jsou skrze svátost svěcení v Duchu Svatém spojeni s Kristem, je možná jejich kněžská služba, jejich apoštolský úřad, a to i přes jejich slabosti.

Kardinál Schönborn vyprávěl jednou v katechezi o tomto zážitku: „Byl jeden mladý kněz. Je zajímavé, jak přišel ke svému kněžství: Měl své povolání, byl tehdy v Anglii. V modlitební skupině čekali jednou na kněze, byl to známý kněz a výborný kazatel. Těšili se na něho, ale on nepřišel. Čekali, modlili se, čekali, a přišel jiný kněz, který tak trochu vypadal jako karikatura kněze, vypadal bezradný, bezmocný. Byli lidsky zklamání, že přišel tento a ne ten očekávaný. A když pak tento kněz sloužil mši svatou, přišlo našemu příteli najednou na mysl: – Ale on je opravdu kněz! A tento moment na něho tak zapůsobil, že se sám stal knězem, a je jím velice rád.“

Křehké nádoby

To samozřejmě neznamená, že je to jedno, jak nádoba vypadá, jak je vybavena. Pavel říká: *Tento poklad nosíme v křehkých nádobách. Tak je zřejmé, že přemíra síly pochází od Boha a ne od nás.* Aby apoštolové mohli zasáhnout lidská srdce jako Petr o Letnicích, museli nejdříve sami přijmout Ducha Svatého. Aby mohli dosvědčovat nejen slovy, ale aby svědčili přesvědčivě, musí být uchvácení tím, o čem svědčí.

To znamená, že Ježíšovi vyslanci musí být lidé, kteří jsou Ježíšem uchvácení, musí to být lidé, v nichž se Ježíšovo utrpení a zmrtvýchvstání stalo životné. Musí také ukřižovat svého starého člověka, jak říká Pavel, aby dosvědčovali sílu jeho zmrtvýchvstání. Přirozeně je to vždy Duch Svatý, která otevírá lidská srdce, když káže Petr nebo Pavel. Ale je to vždy také spolupůsobení přesvědčeného srdce Petrova nebo Pavlova. Když se pak lidé v Jeruzalémě ptali: *Bratři, co máme dělat, abychom byli zachráněni?*, byl to Duch Svatý, který pohnul jejich srdcem, ale byl to také sám Petr, který byl dotčený Duchem Svatým.

Z-sks- 18/2008 přeložil -lš-

VELKÝ ÚSPĚCH GREGORIÁNSKÉHO CHORÁLU

Mniši cisterciáckého kláštera v Heiligenkreuzu u Vídně vydali album gregoriánských zpěvů „Rajské zpěvy“, které ihned po zveřejnění získalo velký ohlas. V britské hitparádě klasické hudby se umístilo na prvním místě. Gregoriánský chorál cisterciáckých mnichů dosáhl stejné popularity jako známé hvězdy Amy Whitehouse nebo Neil Diamond. Bylo by žádoucí, aby poklady vzácné církevní hudby objevili i věřící křesťané při bohoslužbách a dali jí přednost před hudbou, která má daleko k duchovní hudbě.

PRŮVODCE ŘÍMEM PRO PROTESTANTY

Kniha „Řím evangelicky“ poskytuje protestantům možnost lépe pochopit to, s čím se protestanti v Římě setkávají. Jak se protestantismus vzdálil od katolictví, je zřejmé z toho, že mnoho věcí je zde pro protestanty zcela nesrozumitelných. Mnoho protestantů neví nic o reholních řádech, mariánské úctě, relikviích a poutích k posvátným místům. Knihu zpracoval kunsthistorik Jürgen Krügel a evangelický teolog Michael Mayer-Blank.

Kath-net

Poutní cesta Velehrad - Svatý Hostýn

je společný projekt dvou našich matic. Má se stát páteří poutních cest po naší vlasti, protože je přímo ve směru Čenstochová – Řím. Na starých mapách byla tato trasa značena jako Via Romea Slavorum – Cesta slovanských poutníků do Říma. První úsek mezi Svatým Hostýnem a Velehradem je vlastně základní obratel, ke kterému budou přistupovat další a tím páteř poroste. K ní se pak ze všech stran budou připojovat menší cestičky, tak jako k páteři vedou či z ní vycházejí nervy a svaly a vůbec celé tělo. Cesta je spojená s našimi kandidáty svatosti Ignácem Stuchlým, Aničkou Zelíkovou, Vojtěchou Hasmandovou a Antonínem Cyrilem Stojanem.

Cesta bude vybavena 25 panely s informacemi pro turisty i pro poutníky, v terénu bude mít zvláštní značky se svým logem, bude k ní vydán zvláštní průvodce a zpěvníček, na určených místech dostanou poutníci razítka a po jejím absolvování pamětní list.

Logo cesty navrhl poutník Miloš, který šel v jubilejním roce pěšky do Říma. Použil barvu fialovou, která znamená pokání, a modrou – barvu jasného nebe a Panny Marie, protože na obou krajích cesty stojí kostely jí zasvěcené. Obě místa jsou důležitá z hlediska náboženského, národního i evropského, uměleckého, přírodního i dějinného a jsou významná i pro budoucnost. Na obou se lidé setkávají s tajemstvím věků. Víc než jinde zde tuší přítomnost velkého a tajemného Boha, který se k nám přiblížil v Ježíši Kristu. Na Svatém Hostýně uctívají jeho Matku a na druhém konci cesty si připomínají, že odtud vyšli svatí Cyril a Metoděj a získali lásku Kristu národ celý.

Poprvé po ní půjdeme společně **ve čtvrtek 3. července 2008**: pouť zahájíme svátostným požehnáním v 8.15 hod. na Svatém Hostýně, poté vyjdeme přes Rusavu, Lukoveček a Fryšták na Zlín. Po příchodu do Zlína bude v 18.30 hod. společná mše svatá ve farním kostele sv. Filipa a Jakuba za účasti biskupů Čech i Moravy.

V pátek 4. července 2008 vycházíme v 7.00 hodin ze Zlína od kostela sv. Filipa a Jakuba přes Svatou Vodu, Oldřichovice, Napajedla, jez u Spytihněvi, Huštěnovice, Sušice, Jalubí a Modrou na Velehrad. Předpokládáný příchod na Velehrad je před 18. hodinou, zde program navazuje na Dny lidí dobré vůle. Všude se můžete přidat a kousek s námi jít. Můžete jít i celou cestu. Pokud budete mít zájem o poutnický nocleh ve Zlíně, prosíme o nahlášení, nejpozději do 10. 6. 2008, na telefonní číslo: 573 381 693!

Důležité informace: Zpáteční cestu z Velehradu si zajišťuje každý sám. S sebou si vezměte spací pytel, karimatku, svačinu, dobrou náladu a dobré pohodlné boty. Délka trasy je přes 55 km, první den cca 22 km a druhý den cca 33 km.

V opačném směru se půjde společně touto cestou poprvé 15. srpna, kdy po slavné mši svaté v 10 hodin ve velehradské bazilice vyjdeme na sever, abychom na Svatý Hostýn – s pomocí Boží – došli po stejné trase večer před hlavní poutí, tedy v sobotu 16. srpna.

*Zvou předsedové obou matic
Aleš Dufek a Jan Peřáz*

SVATÝ ŘEHOŘ VELIKÝ - dokončení ze str. 2

přicházely od biskupů, od opatů, od kléru a také civilních úřadů všeho druhu a postavení. Mezi problémy, které tehdy sužovaly Itálii a Řím, to byl problém obzvláštní úrovně jak v oblasti civilní, tak církevní: langobardská otázka. Tě papež věnoval všechnu možnou energii při hledání řešení skutečně mírotvorného. Na rozdíl od byzantského císaře, který vycházel z předpokladu, že Langobardi jsou jen hrubá individua a kořistníci, kteří loupí a ničí, svatý Řehoř se díval na tento národ očima dobrého pastýře a zabýval se otázkou, jak jim hlásat slovo spásy, jak vytvořit s nimi bratrské vztahy z hlediska budoucího míru a vzájemného pokojného soužití mezi Italy, císařskými a Langobardy. Zabýval se problémem obrácení mladých národů a novým civilním uspořádáním Evropy: Vizigóti ve Španělsku, Frankové, Sasové, přistěhovalci v Británii a Langobardi byli privilegiovanými adresáty jeho evangelizačního poslání. Včera jsme slavili liturgickou památku svatého Augustina z Canterbury, hlavy mnichů, které Řehoř pověřil, aby šli do Británie evangelizovat Anglii.

Mírotvorné působení

Aby získal opravdový mír v Římě a v Itálii, vyvinul papež velké úsilí – byl to opravdový prostředník míru – podnikl řadu jednání s langobardským králem Agilulfem. Tato jednání vedl až do doby příměří, které trvalo asi tři roky (598–601), po nichž bylo možno sjednat v roce 603 stabilnější klid zbraní. Tohoto pozitivního výsledku bylo dosaženo také díky souběžným kontaktům, které papež mezitím udržoval s královnou Teodolindou, která byla bavorskou kněžnou a na rozdíl od hlav ostatních germánských národů byla katoličkou, a to hluboce věřící katoličkou. Zachovala se řada dopisů papeže Řehoře této královně, ve kterých jí projevuje svou úctu a přátelství k ní. Teodolinda dokázala krok za krokem přivést krále ke katolicismu a připravila tak cestu k míru. Papež jí zajistil a poslal relikvie pro baziliku svatého Jana Křtitele, vybudovanou v Monze, a neopomenul zaslat jí blahopřání a vzácné dary pro tutéž katedrálu v Monze u příležitosti narození a křtu syna Adaloalda. Příběh s touto královnou představuje krásné svědectví o významu žen v dějinách Církve. V podstatě záměry, které Řehoř soustavně sledoval, byly tři: zadržet expanzi Langobardů v Itálii; oddělit královnu od vlivů schizmatiků a posílit katolickou víru; být prostředníkem mezi Langobardy a Byzantinci pomocí dohody, která zajistí na poloostrově mír a současně dovolí rozvíjet evangelizaci mezi samotnými Lan-

gobardy. Jeho orientace v celé situaci byla tedy dvoji: podpořit dorozumění v diplomaticko-politické rovině a rozšířit hlásání pravé víry mezi populací.

Řehořova sociální aktivita

Vedle působení po výtce duchovního a pastoračního projevil se papež Řehoř také jako aktivní propagátor mnohostranné aktivity sociální. Z výnosů značného majetku, který římská církev vlastnila v Itálii, zvláště na Sicílii, kupoval a rozdělával obilí, přispíval potřebným, pomáhal kněžím, mnichům a mniškám, kteří žili v nouzi, platil výkupné za občany, kteří se stali zajatci Langobardů, vykupoval příměří a klid zbraní. Kromě toho rozvíjel jak v Římě, tak v jiných částech Itálie důsledné dílo administrativní přestavby, vydával přesné směrnice, aby církevní statky, tak užitečné pro její existenci a evangelizační dílo ve světě, byly spravovány s absolutní správností a podle zásad spravedlnosti a milosrdenství. Vyžadoval, aby pachtýři byli chráněni před zvláštními správci pozemků ve vlastnictví Církve, v případě podvodu byli pohotově odškodněni, aby tvář Kristovy nevěsty nebyla poskvrněna nečestnými zisky.

Tuto intenzivní aktivitu rozvíjel Řehoř i přes křehké zdraví, které ho nutilo často zůstat na lůžku po dlouhé dny. Posty, které praktikoval v letech svého mnišského života, mu způsobily poruchy zařizovacího ústrojí. Navíc jeho hlas byl velice slabý, takže často byl nucen svěřit jáhnovi čtení svých homilií, aby je věřící, přítomní v římských bazilikách, mohli slyšet. Dělal všechno pro to, aby slavil ve sváteční dny Missarum sollemnia – slavnostní mše, a proto se osobně setkával s Božím lidem, který jím byl velice nadšen, protože v něm spatřoval autoritativní záruku vlastní bezpečnosti: ne náhodou mu byl udělen titul Boží konzul. I přes obtížné podmínky, v nichž musel pracovat, podařilo se mu získat díky svatosti života a hluboké lidskosti důvěru věřících a dosáhl pro svou dobu i pro budoucnost opravdu grandiózních výsledků. Byl to člověk ponořený v Bohu: touha po Bohu byla v hloubi jeho duše vždy živá, a právě proto byl tak velice blízký bližním, potřebám lidu své doby. Ve své době, která byla katastrofální a přímo zoufalá, dokázal vytvořit mír a dávat naději. Tento člověk Boží nám ukazuje, kde jsou prameny míru, odkud přichází pravá naděje, a stává se tak dnes i pro nás vůdcem.

*L'Osservatore Romano 29. 5. 2008
Mezititulky redakce Světla*

EDITORIAL - dokončení ze str. 2

který nám říká, že se Boží všemohoucnost dává zcela do služeb Božího milosrdenství, aby pomáhala člověku překonávat následky satanova záškodnictví. Nad námi se smilovává ten, který má svrchovanou moc, a tuto moc neuplatňuje proti nám, ale vždy jen k našemu prospěchu a věčnému dobru.

Pán zajistil, aby jeho dílo lásky pokračovalo i po jeho odchodu. Dříve, než se vrátil zpět k Otci, uložil proto svým učedníkům, aby v díle milosrdné lásky jeho jménem pokračovali. S jeho příkazem: - Jděte a hlásejte, že se přiblížilo nebeské království - je přímo spojen příkaz: - Nemocné uzdravujte, mrtvé probouzejte k životu, malomocné očistujte, demony vymítejte. Řekl jim zcela jasně: - Dal jsem vám moc přemáhat všechnu nepřítelovu sílu a vůbec vám nebude moci uškodit. Apoštolové přijali toto poslání i zplnomocnění jako samozřejmé a ani v nejmenším nepochybovali o tom, že s posláním hlásat je také spojená nadpřirozená moc, která má provázet a dosvědčovat jejich slovo, ale především má pomáhat všem potřebným. O její skutečné účinnosti a úspěšnosti také s radostí a plni úžasu podávají Ježíši Kristu zprávy po svém návratu z první misijní cesty. To je tedy stěžejní a prvořadá a trvale platná pastorační směrnice. Ty, kdo poznali Ježíše, má úžas nad jeho láskou trvale dojímat a uchvacovat a naplňovat tak nesmírnou radostí, že pociťují hluboký soucit se všemi, kteří o této radosti a o tomto úžasu zatím nic nevědí a nemají o něm potuchy. Naše cesta k Bohu nekončí uspokojením, že jsme ho našli, ale musí nadále přinášet i mnoho ovoce, jinak bychom záhy jen živořili a stagnovali.

Tento velice živorodý proces Kristova těla je velice zjevný z přímo bouřlivého růstu prvotní církve. Ten, kdo soustavně sleduje současnou sérii katechezí Benedikta XVI., může si uči-

nit určitý obraz o tom, jak se křesťanství soustavně rozrůstalo. Dnes jsme ovšem na Západě svědky spíše úplného opaku. Tělo Církve zde nejen že nevykazuje růst, ale dokonce citelný úbytek. Suchých ratolestí začalo výrazně přibývat právě před 40 lety, kdy jsme se domnívali, že jsme našli účinný způsob, jak oslovit svět. Náboženští sociologové umí pro to vyjmenovat různé důvody. Ale nejzávažnější bude v tom, že se z vědomí křesťanů vytratil onen smysl hlavního poslání: přinášet trvalý užitek. Zapomíná se, že zde nemáme trvalý přibýtek, a zvykli jsme si na křesťanské pohodlí. Nakazil nás duch tohoto světa, v němž si lidé budují svůj soukromý ráj doma, soutěží v tom jedni s druhými a do tohoto svého ráje se pak sobecky uzavírají.

To se přeneslo i do naší křesťanské praxe. Jako by se jednalo o spokojenou plavbu na vyhlídkové lodi, na které se staráme, jak zajistit dostatečný komfort. Ale kolem nás se to doslova hemží trosečníky, kterým hrozí nenávratná záhuba a kteří zoufale čekají na někoho, kdo by jim hodil záchranný kruh.

Pokud by si někdo text: Bůh se může o spásu nevěřících postarat „cestami, které jsou známé pouze jemu“, vykládal tak, že my se už o ně starat nemusíme, pak staví celé evangelium na hlavu. Za těmito jeho cestami musí stát nikoliv naše bezstarostnost a sebeuspokojení, ale naše spoluvykupitelská každodenní horlivost a oběti, které mají cenu a skutečnou účinnost teprve tehdy, když nás opravdu „bolí“. Za těmito cestami, které jsou známy jen jemu, stojí např. soucitná a účinná láska Matky Terezy a jejích sester nebo úchvatná soucitná láska Chiary Amiran-te, které nedají spát osudy mladých ztroskotanců a s nasazením vlastního života bojuje o jejich záchranu. Všimněme si, že na začátku velké změny, která se odehrála v srdci vyděděnců, kte-

ré našla na římském nádraží, stojí rovněž úžas a dojetí: je to právě úžas nad jejím soucitem, který ji přivedl k neohroženosti a oběti. A stojí přitom za povšimnutí, že marně hledala pro své chráněnce takový azyl, který by je zajistil nejen hmotně, ale který by jim poskytl to podstatné: poznání milosrdné lásky Ježíšova Srdce. Ne našla je ani v těch místech, která vedou kněží.

Nejstrašnější utrpení, které může zde na zemi postihnout člověka, je ničím, opravdu ničím proti věčným pekelným mukám, které mu hrozí. Ale stejně tak i největší radost a štěstí, které můžeme zakoušet zde na zemi, je ničím proti věčné blaženosti v nebi, ke které jsme povoláni. Mysleme na to při každé radosti i při každé bolesti a velká propast mezi štěstím a bolestí ať je pro nás trvalou vzpruhou k úsilí dělat všechno pro to, abychom převáděli duše ze smrti do života. Není větší záchrany a většího dobrodiní, které můžeme člověku poskytnout, než když ho zachráníme z největšího možného neštěstí, z věčného zavržení.

Potřebujeme mít peklo stále před očima nejen proto, aby bylo pro nás odstrašujícím mementem, ale především proto, abychom mysleli na druhé a poctívali stále hlubší soucit se všemi, kterým hrozí nebezpečí, že v něm navěky zahynou. Velice bychom potřebovali návrat horlivých kazatelů, kteří by nám nepřednášeli jen populistické psychologické návody, jak si křesťanstvím usnadnit život, ale kteří by nás plamennými slovy burcovali z netečnosti a líčili nám hrůzu pekla i nebeskou blaženost, abychom měli stále jasné vědomí, co je tu vlastně ve hře. O každém dni, kdy jsme se nezapojili do šíření Božího království a nepřinesli pro záchranu duší nějakou citelnou oběť, můžeme prohlásit s antickým filozofem: „Amici, diem perdidit“ - Přátelé, ztratil jsem den. Do nebe se nikdo nedostane sám. Kdybychom se tam protlačili, jak se říká, s odřenými ušima, nebudeme se kr-

čit někde v koutě, pokud za námi bude stát někdo, koho jsme vytrhli ze spárů pekla a pomohli mu do nebe. Jsme odpovědní za všechny. Křesťanství je v tom směru nejdokonalejším kolektivismem a individualismus je mu vlastně zcela cizí.

Do kostela svatého Pavla v Ostravě-Vítkovicích vstoupil jednou nějaký bezdomovec, který kolem sebe šířil nesnesitelný zápach. V jeho blízkosti seděly dvě ženy. Tu jednu to naplnilo odporem a po chvíli si předsedla jinam. Ta druhá to vyřešila tak, že přerušila svou účast na mši svaté a řekla tomu chudákovi, aby šel s ní. Zavedla ho domů, svlékla ho z jeho hadrů, naplnila vanu a vykoupala ho. Pak ho oblékla do čistých svršků po manželovi, nakrmila ho a bezdomovec vyšel z domu jako nový člověk. Někdo může říct, že ta žena byla blázen, že si vůbec neuvědomovala, co všechno riskuje. Ale o tom ona vůbec nepřemýšlela. Neviděla v něm člověka, který by ji mohl nějak ohrozit, ale viděla v něm strádajícího Ježíše. Ten chudák vstoupil do kostela a hledal tedy pomoc u Krista. Jak jinak mu měl Kristus pomoci, než rukama křesťana, který má soucitné srdce. Možná, že pokládala pro sebe za největší riziko odvrátit se od tohoto zapáchajícího muže. Její skutek tělesného milosrdenství musel být pro jeho smutné a osamělé srdce současně ohromujícím skutkem duchovního milosrdenství. Není snad naším posláním, abychom byli blázny pro Krista, který neváhal stát se pro nás tím největším Bláznem? Všichni Boží velikáni se v očích světa nejdříve zbláznili. A nejen v očích světa: Don Bosko se svým soucitem s uličníky byl pro pohodlné turinské kanovníky tak velkou provokací, že ho pro jeho nevšední horlivost chtěli zavřít do blázince. Pán hrozí vnější temnotou ani ne tak nevěstkám a celníkům, jako spíše povoláním a vyvoleným, kteří si hledají své sobecké výmluvy.

-š-

Neděle 15. 6. 2008: 7.00 Programová nabídka TV NOE 7.05 Z pokladů duše 7.10 Evangelium (P) 7.15 Na koberečku (46) 7.30 Andělé polárního kruhu 8.00 Léta letí k andělům (18) - Dana Němcová 8.20 Jak zajíc přelstil líného hajného (5. díl): Pátek 8.30 CampFest (P) 8.45 Noemova harfa (1. díl) 9.05 Ecce homo: Iveta Okresová 9.10 Pro zdraví 9.20 Pro vita mundi (86) - P. Peter Krenický 10.00 Mše svatá z Brindisi (L) 11.50 Z pokladů duše 11.55 Přímý přenos polední modlitby se Sv. otcem Benediktem XVI. 12.15 Zpravodajské Noeviny 12.25 Léta letí k andělům (18) - Dana Němcová 12.45 Na koberečku (46) 13.00 Vysílací přestávka s Radiem Proglas 16.00 Programová nabídka TV NOE 16.05 Exit 316 (39. díl): Proti proudu 16.25 Primiční homilie P. Jana Pavlíka, SJ 16.45 Hlubinami vesmíru 17.25 CampFest 17.40 Popelka 19.05 Cesty za poznáním: Myanmar 20.00 Z pokladů duše 20.05 Octava dies (485) (P) 20.35 Slavnostní koncert při příležitosti založení nadace CAMPANIUS 21.40 Dáma a její studenti 21.50 Kaplička sv. Barbory 22.00 Misijní magazín (23) 23.00 První čtení 23.25 Noemova pošta (červen 2008) 00.55 Evangelium 1.00 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Pondělí 16. 6. 2008: 7.00 Programová nabídka TV NOE 7.05 Noemova pošta (červen 2008) 8.35 Na koberečku (46) 8.55 Primiční homilie P. Jana Pavlíka, SJ 9.15 Octava dies (485) 9.50 Cesty za poznáním: Amman 10.15 Andělé polárního kruhu 10.45 Cesty za poznáním: Myanmar 11.40 Jak zajíc přelstil líného hajného (5. díl): Pátek 11.55 Z pokladů duše 12.00 Polední modlitba s Radiem Proglas (L) 12.05 Pro vita mundi (56) - P. Stanislav Krátký, probošt mikulovský 12.45 Zpravodajské Noeviny 12.55 Čteme z křesťanských periodik 13.00 Vysílací přestávka s Radiem Proglas 16.00 Programová nabídka TV NOE 16.05 Můj báječný denní úděl 16.40 Pomoc církvi v nouzi se představuje 16.55 Noemova harfa (1. díl) 17.20 Exit 316 (39. díl): Proti proudu 17.40 Zpravodajské Noeviny 17.50 Léta letí k andělům (18) - Dana Němcová 18.10 NOE, to je odpočínutí 18.35 Jak zajíc přelstil líného hajného (6. díl): Sobota (P) 18.45 Jiní lidé 19.15 Kaplička sv. Barbory 19.25 Pro zdraví 19.35 Cesty za poznáním: Amman 20.00 Z pokladů duše 20.05 Krásy Čech a Moravy - Vranov nad Dyjí (P) 20.35 Na koberečku (47) (P) 20.50 CampFest 21.05 Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet, OCarm. - Eucharistie, plod kříže 21.45 Můj báječný denní úděl 22.15 Octava dies (485) 22.45 Bolívijská barokní hudba 23.45 Zpívej a potichu nezůstávej 00.15 Pomoc církvi v nouzi se představuje 00.30 První čtení 1.00 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Úterý 17. 6. 2008: 7.00 Programová nabídka TV NOE 7.05 Octava dies (485) 7.35 Exit 316 (39. díl): Proti proudu 7.55 Krásy Čech a Moravy - Vranov nad Dyjí 8.25 Můj báječný denní úděl 8.55 Ecce homo: Iveta Okresová 9.00 Pro vita mundi (86) - P. Peter Krenický 9.40 Cesty za poznáním: Great Salt Lake, Serengeti, Colorado National Monument 10.10 Kulatý stůl na téma: Setkání mládeže na Velehradě 11.40 Jak zajíc přelstil líného hajného (6. díl): Sobota 11.55 Z pokladů duše 12.00 Polední modlitba s Radiem Proglas (L) 12.05 Credenc na Táboře

13.20 Vysílací přestávka s Radiem Proglas 16.00 Programová nabídka TV NOE 16.05 Salesko 16.15 Krásy Čech a Moravy - Perly horní Vltavy 16.45 Na koberečku (47) 17.00 Zpravodajské Noeviny 17.10 Jiní lidé 17.40 Cesty za poznáním: Great Salt Lake, Serengeti, Colorado National Monument 18.10 Dětská televize (5/2008) 18.35 Jak zajíc přelstil líného hajného (7. díl): Neděle (P) 18.45 CampFest 19.00 Cesty za poznáním: Radžastán 20.00 Z pokladů duše 20.05 Bez hábitu aneb Magazín o řádech, komunitách a hnutích (P) 21.05 Tygři oceánů (10/15) (P) 21.40 Druhá šance 22.05 Ecce homo: Iveta Okresová 22.10 Krásy Čech a Moravy - Vranov nad Dyjí 22.40 Octava dies (485) 23.10 NOE, to je odpočínutí 23.40 Cesty za poznáním: Great Salt Lake, Serengeti, Colorado National Monument 00.10 Pro vita mundi (56) - P. Stanislav Krátký, probošt mikulovský 00.50 Zpravodajské Noeviny 1.00 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Středa 18. 6. 2008: 7.00 Programová nabídka TV NOE 7.05 Bez hábitu aneb Magazín o řádech, komunitách a hnutích 8.05 Ecce homo: Iveta Okresová 8.10 Tygři oceánů (10/15) 8.40 Na koberečku (47) 9.00 Hlubinami vesmíru s Prof. Zdeňkem Stuchlíkem a RNDr. Jiřím Kovářem (1. díl) 9.40 Zpravodajské Noeviny 9.55 Cesty za poznáním: Ngorongoro Crater, Garden of the Gods, Mývatn 10.30 Přímý přenos generální audience papeže Benedikta XVI. 11.55 Z pokladů duše 12.05 Pro zdraví 12.15 Pro vita mundi (56) - P. Stanislav Krátký, probošt mikulovský 13.00 Vysílací přestávka s Radiem Proglas 16.00 Programová nabídka TV NOE 16.05 Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet, OCarm. - Eucharistie, plod kříže 16.45 Cesty za poznáním: Ngorongoro Crater, Garden of the Gods, Mývatn 17.20 Cesty za poznáním: Radžastán 18.15 Exit 316 (40. díl): Radost (P) 18.35 O Mšálkovi (7/18) 18.45 Hlubinami vesmíru s Prof. Zdeňkem Stuchlíkem a RNDr. Jiřím Kovářem (1. díl) 19.25 Druhá šance 19.55 Z pokladů duše 20.00 Noemova harfa (2. díl) (P) 20.25 Léta letí k andělům (21) - David Vávra (P) 20.45 Pro zdraví (P) 20.55 Přehlídka církevních škol v Odrách 21.05 Krásy Čech a Moravy - Vranov nad Dyjí 21.30 NOE, to je odpočínutí 22.00 Léta letí k andělům (18) - Dana Němcová 22.20 Víra plná života (Chile) 00.40 Zpívej a potichu nezůstávej 1.00 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Čtvrtek 19. 6. 2008: 7.00 Programová nabídka TV NOE 7.05 Pro vita mundi (86) - P. Peter Krenický 7.45 CampFest 8.00 Octava dies (485) 8.30 Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet, OCarm. - Eucharistie, plod kříže 9.10 Léta letí k andělům (21) - David Vávra 9.30 Cesty za poznáním: Amman 10.00 Exit 316 (40. díl): Radost 10.20 NOE, to je odpočínutí 10.55 Krásy Čech a Moravy - Perly horní Vltavy 11.25 Na koberečku (47) 11.40 Jak zajíc přelstil líného hajného (7. díl): Neděle 11.55 Z pokladů duše 12.00 Polední modlitba s Radiem Proglas (L) 12.05 Cesty za poznáním: Radžastán 13.00 Vysílací přestávka s Radiem Proglas 16.00 Programová nabídka TV NOE 16.05 Krásy Čech a Moravy - Vranov nad Dyjí 16.35 Farní pouť ve Zlíně 16.55 Na koberečku (47) 17.10 NOE, to je odpočínutí 17.35 Lumen (P) 18.35 Rexík (1. díl) 18.45 Ecce homo: Prof. Ing. Arch. Jana Krivošová 18.50 Pře-

hlídka církevních škol v Odrách 19.00 Cesty za poznáním: Amman 19.30 Exit 316 (40. díl): Radost 19.50 Zpravodajské Noeviny (P) 20.00 Z pokladů duše 20.05 Pro vita mundi (87) - Josef Szymeczek (P) 20.45 Na koberečku (47) 21.00 Octava dies (485) 21.30 Primiční homilie P. Jana Pavlíka, SJ 21.50 Můj báječný denní úděl 22.20 Hlubinami vesmíru s Prof. Zdeňkem Stuchlíkem a RNDr. Jiřím Kovářem (1. díl) 23.00 Dáma a její studenti 23.10 Tygři oceánů 10/15 23.40 Kulatý stůl na téma: Setkání mládeže na Velehradě 1.00 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Pátek 20. 6. 2008: 7.00 Programová nabídka TV NOE 7.05 Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet, OCarm. - Eucharistie, plod kříže 7.45 Noemova harfa (2. díl) 8.05 Lumen 8.55 NOE, to je odpočínutí 9.20 Léta letí k andělům (18) - Dana Němcová 9.40 Bez hábitu aneb Magazín o řádech, komunitách a hnutích 10.40 Cesty za poznáním: Great Salt Lake, Serengeti, Colorado National Monument 11.10 Octava dies (485) 11.40 Rexík (1. díl) 11.55 Z pokladů duše 12.00 Polední modlitba s Radiem Proglas (L) 12.05 Noemova harfa (2. díl) 12.30 Můj báječný denní úděl 13.00 Vysílací přestávka s Radiem Proglas 16.00 Programová nabídka TV NOE 16.05 Záznam generální audience papeže Benedikta XVI. 17.35 Žít cestou 17.55 Pro zdraví 18.05 Zpravodajské Noeviny 18.15 Exit 316 (40. díl): Radost 18.35 Rexík (2. díl) (P) 18.45 Pro vita mundi (87) - Josef Szymeczek 19.25 Cesty za poznáním: Great Salt Lake, Serengeti, Colorado National Monument 20.00 Z pokladů duše 20.05 Kulatý stůl na téma: Domácí péče (Farní charita Starý Knín) (L) 21.40 Přehlídka církevních škol v Odrách 21.50 Pro vita mundi (87) - Josef Szymeczek 22.35 Zpravodajské Noeviny 22.45 Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet, OCarm. - Eucharistie, plod kříže 23.25 Léta letí k andělům (21) - David Vávra 23.45 Bez hábitu aneb Magazín o řádech, komunitách a hnutích 00.45 Octava dies (485) 1.00 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Sobota 21. 6. 2008: 7.00 Programová nabídka TV NOE 7.05 Cesty za poznáním: Radžastán 7.55 Ecce homo: Prof. Ing. Arch. Jana Krivošová 8.05 Cesty za poznáním: Krimmler Wasserfalle, Selours Game Reserve, Black Canyo (P) 8.35 Čteme z křesťanských periodik (P) 8.45 Léta letí k andělům (21) - David Vávra 9.05 Exit 316 (40. díl): Radost 9.30 Jáhenské svěcení v Opavě (L) 11.30 Pro zdraví 11.40 O Mšálkovi (8/18) (P) 11.55 Z pokladů duše 12.00 Angelus Domini 12.05 Pomoc církvi v nouzi se představuje 12.20 Druhá šance 12.45 Přehlídka církevních škol v Odrách 13.00 Vysílací přestávka s Radiem Proglas 16.00 Programová nabídka TV NOE 16.05 Léta letí k andělům (19) - Dagmar Pohunková 16.25 Můj báječný denní úděl 16.55 Pro zdraví 17.05 Krásy Čech a Moravy - Vranov nad Dyjí 17.40 CampFest 17.55 Dětská televize (5/2008) 18.20 Na koberečku (47) 18.35 O Mšálkovi (8/18) 18.45 Zpravodajské Noeviny 18.55 Cesty za poznáním: Krimmler Wasserfalle, Selours Game Reserve, Black Canyo 19.25 První čtení (P) 19.50 Přehlídka církevních škol v Odrách 20.00 Z pokladů duše 20.05 O kraji pod Lopeníkem a fašanku (P) 20.30 Homilie Mons. Jaroslava Škarvady (P) 20.55 Lumen 21.50 Léta letí k andělům (18) - Dana Němcová 22.15 Cesty za poznáním: Myanmar 23.05 Pro vita mundi (87) - Josef Szymeczek 23.45 Noemova harfa (2. díl) 00.10 Credenc na Táboře 1.00 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Liturgická čtení

Neděle 15. 6. – 11. neděle v mezidobí
 1. čt.: Ex 19,2–6a
 Ž 100(99),2.3.5
 Odp.: 3c (*Jsmo jeho lid a stádece jeho pastvy.*)
 2. čt.: Řím 5,6–11
 Ev.: Mt 9,36–10,8
Slovo na den: Zadarmo dávejte.

Pondělí 16. 6. – ferie
 1. čt.: 1 Král 21,1–16
 Ž 5,2–3.5–6.7
 Odp.: 2b (*Hospodine, všimni si mého nářku!*)
 Ev.: Mt 5,38–42
Slovo na den: Neodporujte zlému, spíše naopak.

Úterý 17. 6. – ferie
 1. čt.: 1 Král 21,17–29
 Ž 51(50),3–4.5–6a.11+16
 Odp.: srov. 3a (*Smiluj se, Pane, neboť jsme zhřešili.*)
 Ev.: Mt 5,43–48
Slovo na den: On dává vycházet svému slunci pro zlé i pro dobré.

Středa 18. 6. – ferie
 1. čt.: 2 Král 2,1.6–14
 Ž 31(30),20.21.24
 Odp.: 25 (*Vzmužte se a buďte srdnatí, všichni, kdo spoléháte na Hospodina.*)
 Ev.: Mt 6,1–6.16–18
Slovo na den: Dejte si pozor, abyste nekonali dobré skutky okázale.

Čtvrtek 19. 6. – nez. pam. sv. Jana Nepomuckého Neumanna nebo sv. Romualda (v českobudějovické diecézi: památka sv. Jana Nep. Neumanna)
 1. čt.: Sir 48,1–15
 Ž 97(96),1–2.3–4.5–6.7
 Odp.: 12a (*Radujte se, spravedliví, v Hospodinu!*)
 Ev.: Mt 6,7–15
Slovo na den: Otec ví, co potřebujete.

Pátek 20. 6. – ferie
 1. čt.: 2 Král 11,1–4.9–18.20
 Ž 132(131),11.12.13–14.17–18
 Odp.: 13 (*Hospodin si vyvolil Sión za své sídlo.*)
 Ev.: Mt 6,19–23
Slovo na den: Shromažďujte si poklady v nebi.

Sobota 21. 6. – památka sv. Aloise Gonzagy
 1. čt.: 2 Kron 24,17–25
 Ž 89(88),4–5.29–30.31–32.33–34
 Odp.: 29a (*Navěky mu zachovám svou milost.*)
 Ev.: Mt 6,24–34
Slovo na den: Kdo z vás si může svou starostlivostí prodloužit život?

Centrum naděje a pomoci (CENAP), Vodní 13, Brno, pořádá:

Zdravé rodičovství – programy pro nastávající rodiče: Kurz předporodní přípravy s praktickým nácvikem k porodu • Cvičení pro těhotné • Plavání se cvičením pro těhotné • Speciální programy pro nastávající rodiče dvojčat a vícčrat • Návštěvní služba domů při potížích v kojení a po porodu • Cvičení po porodu • Interaktivní kurz masáží kojenců • Kurz nošení dětí v šátku • Žížalky – cvičení pro děti od 6 měsíců do 1 roku.
Bližší informace, termíny a přihlášky na tel.: 543 331 470, e-mail: cenap@cenap.cz, www.cenap.cz.

Rodičovské centrum: Myslíme to spolu vážně – interaktivní kurz pro páry, které chtějí prohloubit svůj vztah • **Klub rodičů** – tematicky zaměřené setkávání pro rodiče s dětmi • **Motivační program pro ženy**, které chtějí více poznat samy sebe • **Broučci** – cvičení pro děti od 1 roku do 3 let a jejich maminky • **Bodyball** – cvičení na gymnastických balonech • **Hodinka pro zdraví** – přednášky zaměřené na prevenci a léčbu různých zdravotních obtíží.
Bližší informace, termíny a přihlášky na tel.: 543 254 891, e-mail: cenap@cenap.cz, www.cenap.cz.

Prázdninové kurzy pro dívky „Být sama sebou“: Pokud je ti 12–18 let, nemáš o letních prázdninách program, tak přijď mezi nás. Témata jednotlivých setkání: osobnost, komunikace, společenská etiketa, image, partnerské vztahy, lidská sexualita, závislosti, kosmetika, kadeřnictví a zdravá výživa. Pravidelné týdenní kurzy od pondělí do pátku během celých prázdnin vždy od 9.00 do 13.00 hod. v klubovně CENAP. **Bližší informace a přihlášení** na tel.: 543 331 472, e-mail: cenap@cenap.cz, www.cenap.cz.

Poradna pro ženy a dívky: Bezplatné sociální poradenství nabízí pomoc a informační služby formou osobních konzultací, telefonem, poštou nebo e-mailem ženám, dívkám a jejich partnerům při řešení obtížných životních situací vzniklých v důsledku těhotenství, mateřství a rodičovství. **Bližší informace** na tel.: 543 254 891, e-mail: cenap@cenap.cz, www.cenap.cz.

Diecézní centrum pro seniory nabízí poslední volná místa na **pobyt pro prarodiče s vnoučaty „Prázdniny v Krkonoších“** ve dnech **28. 6. – 5. 7. 2008**. **Místo:** Marianum, Janské Lázně. **Informace:** Diecézní centrum pro seniory – tel.: 495 063 661 nebo 737 215 328.

Orel župa Svatováclavská – jednoty Divišov, Dobříš a Kladno

Ještě nevíte, kam pojedete letos na tábor? A co takhle **PEVNOST BOYARD?** Zveme Vás na dobrodružnou výpravu za pokladem. **Od 28. 6. do 5. 7. 2008**, orlovna Dobříš, ul. 28. října 451, 263 01 Dobříš. Pro děti od 7 do 15 let, cena 1200 Kč. Vedoucí Jaromír Vlček, tel.: 608 230 277, jaromir.vlcek@seznam.cz.

„Zázračná medailka“

– přívěs na řet., zlato 14kar.: malá (14 mm) – 890 Kč, střední (16 mm) – 1450 Kč, velká (19 mm) – 2300 Kč.
Zlaté růžencové prsteny – cca 2300 Kč (podle váhy). Zasiíláme na dobírku + pošt. a bal. do tří týdnů. Objednávky na adrese:
 L. Novotná, Wolkerova 48, 779 00 Olomouc, mobil: 721 428 521.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

14. – 21. ČERVENA 2008

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 15. 6.		PO 16. 6.		ÚT 17. 6.		ST 18. 6.		ČT 19. 6.		PÁ 20. 6.		SO 21. 6.	
Antifona	1028	1148	1044	1164	1060	1181	1075	1197	1091	1214	1106	1230	1754	1975
Žalm	783	881	783	881	786	884	783	881	783	881	785	883	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	1029	1148	1045	1164	1061	1181	1076	1197	1091	1214	1107	1231	1755	1975
Antifony	1030	1149	1046	1165	1062	1182	1076	1198	1092	1215	1107	1232	1123	1248
Žalmy	1030	1150	1046	1166	1062	1183	1076	1198	1093	1215	1108	1232	1124	1249
Krátké čtení a zpěv	1033	1152	1049	1169	1065	1186	1079	1201	1095	1218	1111	1235	1756	1977
Antifona k Zach. kantiku	699	789	1049	1169	1065	1186	1080	1202	1276	1564	1111	1235	1780	2001
Prosby	1033	1153	1049	1169	1065	1186	1080	1202	1095	1219	1111	1236	1757	1977
Závěrečná modlitba	700	790	1050	1170	1065	1187	1080	1202	1276	1564	1112	1236	1392	1565
Modlitba během dne:														
Hymnus	1034	1157	1050	1171	1066	1187	1081	1203	1096	1220	1112	1237	1127	1253
Antifony	1035	1155	1051	1171	1066	1188	1081	1203	1097	1220	1113	1237	1128	1253
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1067	1188	1081	1204	1097	1220	1113	1238	1128	1254
Krátké čtení	1037	1157	1054	1174	1069	1190	1084	1206	1100	1223	1115	1240	1130	1256
Závěrečná modlitba	700	790	1054	1174	1069	1191	1084	1206	1100	1224	1116	1240	1131	1256
Nešpory:														
Hymnus	1024	1143	1039	1158	1055	1176	1071	1192	1085	1208	1101	1225	1117	1242
Antifony	1025	1144	1040	1159	1056	1177	1071	1193	1086	1209	1102	1226	1118	1243
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1057	1177	1072	1193	1087	1209	1102	1226	1118	1243
Kr. čtení a zpěv	1027	1146	1043	1162	1059	1179	1074	1195	1089	1212	1105	1229	1120	1246
Ant. ke kant. P. M.	699	789	700	790	1059	1180	1074	1196	1090	1212	1105	1229	1121	1246
Prosby	1028	1147	1043	1163	1059	1180	1074	1196	1090	1212	1105	1229	1121	1246
Záv. modlitba	700	790	700	790	1060	1181	1075	1196	1090	1213	1276	1564	1122	1247
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je v roce 2008 otevřena také o těchto sobotách v době od 7.30 do 12 hodin: 21. 6. • 26. 7. • 9. 8.

K příloze STÁLA JSEM U BRÁNY NEBE A PEKLA, vycházející ve Světle č. 22–29/2008 a zároveň formou brožury:

Text je otevřený dopis všem lidem dr. Glorie Polo, nar. 1965, zubní lékařky v Kolumbii, která po zasažení bleskem přežila svou klinickou smrt. Autorka si přeje šířit své svědectví co největšímu počtu obyvatelstva zeměkoule – a jak se můžete dočíst na internetu (webové stránky jsme uveřejnili na druhé straně přílohy), jezdí po své zemi, po Americe a chystá se i do Evropy, s povolením biskupů spolupracuje na pořádání duchovních obnov, spojených s přijímáním svátostí, s adorací apod. Na webových stránkách jsou zveřejněna i potvrzení místních církevních úřadů o autorce, doklady z nemocnice, fotografie atd.

Poselství dr. Glorie Polo uveřejnil ve 14 pokračováních (č. 4–17/2008) i známý katolický časopis *Schweizerisches Katholisches Sonntagsblatt* (zkratka SKS), ze kterého pravidelně překládáme mnoho článků známých teologů. V příštím čísle Světla přineseme i jejich komentář.

Jeho Svatost papež Pavel VI. dne 14. října 1966 potvrdil dekret Posvátné kongregace pro šíření víry (č. 58/59 A. A. S.), který dovoluje uveřejňování spisů, týkajících se nadpřirozených zjevení apod., i když nemají „Nihil obstat“ církevní autority. Jak můžete pokaždé číst v tiráži Světla, u článků o soukromých zjeveních a podobných jevech, k nimž se doposud církevní autorita v Římě nevyjádřila, podřizujeme se jejímu konečnému úsudku.

Redakce

NOVINKA

**STÁLA JSEM U BRÁNY NEBE A PEKLA
dr. Gloria Polo**

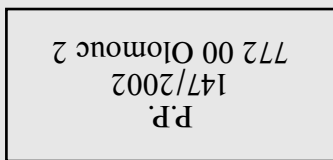
Osobní svědectví dr. Glorie Polo, zubní lékařky z Kolumbie, která byla tak těžce zraněna, že ležela několik dní v kómatu a byla udržována při životě jen pomocí nemocničních přístrojů. Bez nich by okamžitě zemřela. Lékaři jí chtěli přístroje odpojit, ale její sestra, také lékařka, trvala na tom, aby přístroje nechali dále v provozu. Během kómatu stanula na onom světě a směla se opět vrátit, aby vydala svědectví těm, kteří nedokážou věřit. Dr. Polo směla nahlédnout do své „knihy života“. A tento zážitek jí natolik otřásl, že se z příkazu Pána stala hlasem volajícím na „poušti víry“ dnešní moderní doby. Tato událost z roku 1995 je dobře zdokumentovaná.

*Příloha týdeníku Světlo • Brož., A5, 64 stran,
výrobní náklady 28 Kč za 1 kus*

Toto svědectví je povoleno šířit pouze nekomerčním způsobem. Proto začalo vycházet zdarma jako příloha Světla od č. 22/2008. Pro velký ohlas bylo svědectví vydáno i jako brožura. Brožurku lze objednat jen v Matici cyrilometodějské s. r. o., kde ji distribuujeme pouze za výrobní náklady, bez zisku.

**Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803
Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz
Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz**

D + 1

**Malice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1**

SVĚTLO – týdeník Malice cyrilometodějské. Vydává Malice cyrilometodějská v Olomouci, Černochova 7 – IČO 533866. Tiskne nakladatelství Malice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Josef Vlček, PhDr. Lubomír Štula. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č.j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznamená to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://www.maticecm.cz/svetlo>; objednávky týdeníku a knih, inzerce: knihy@maticecm.cz). Registrační značka MK CR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradnícka 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137/741 83 83; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugerje aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžadane nezveřejněné příspěvky nevracíme.